

Harjit Singh Sidhu and others v. State of Punjab and others
(Ujagar Singh, J. j)

(13) ਜੇਕਰ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਬਦਲਾਅ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਜਾਵੇ; ਵਿਜੇ ਸਿੰਘ, ਸਥਾਨਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ, ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਾਰਟੀਆਂ*- ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

(14) ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਕੀਲ ਰਾਹੀਂ 22 ਮਈ, 1989 ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਆਰ. ਐਨ. ਆਰ

ਫੁਲ ਬੈਚ

ਐਮ. ਐਮ ਪੁੰਛੀ, ਉਜਾਗਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਏ. ਪੀ. ਚੌਧਰੀ ਜੇ. ਜੇ.

ਹਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸਿੱਧੂ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1986 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 6727।

16 ਅਗਸਤ 1989

ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸ (ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸ਼ਾਖਾ) ਨਿਯਮ, 1972 (1982 ਅਤੇ 1984 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਅਨੁਸਾਰ) - ਨਿਯਮ 13 ਅਤੇ 13-ਏ- ਸੰਵਿਧਾਨ o.j : ਭਾਰਤ, 1950- ਕਲਾ। 226 ਅਤੇ 320— ਪੰਜਾਬ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਪੱਤਰ, ਭਾਗ III ਅਤੇ III-K-ਪੇਜ 40— ਪੰਜਾਬ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ (ਕੰਕਸ਼ਨ ਦੀ ਸੀਮਾ) ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ, 1955— ਧਾਰਾ 10, 16 ਅਤੇ 17— ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ— ਮੈਡਾਮਸ— ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਕਰਨ ਦਾ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ— ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ— ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਜਾਂ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਰਨ ਲਈ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਭਾਵੇਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਖਾਲੀ ਹੋਣ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਅਤੇ ਵਿਲੱਖਣ ਦਰਜਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਪਛਾਣ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਜਨਤਕ ਸੇਵਾ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਕਿਸੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਸਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਵਿਲੱਖਣ ਅਤੇ ਵੱਖਰੀ ਸਥਿਤੀ. ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਉਹਨਾਂ ਸਫਲ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਮਿਤੀਆਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਨਿਰਮਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਸਮਝੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ।

(ਪਰਾ 28) 2

ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭਰਨ ਲਈ ਕਮਿਸ਼ਨ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

(ਪਰਾ 42)।

ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ (ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸ਼ਾਖਾ) ਨਿਯਮ, 1972 (1982 ਅਤੇ 1984 ਵਿੱਚ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ) ਦੇ ਨਿਯਮ 13 ਅਤੇ 13-ਏ ਅਨੁਸਾਰ ਸਰਕਾਰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟਰ 'ਬੀ' ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ / . ਇਹ ਮੈਰਿਟ ਜੋ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਪ੍ਰਾਪਤ ਅੰਕਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਵਸਥਿਤ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਸੂਚੀ ਹੈ। ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਯੋਗਤਾ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਯੋਗ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਅੱਗੇ ਇਹਨਾਂ ਯੋਗ ਅਤੇ ਯੋਗ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਮੈਰਿਟ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ 'ਮੈਰਿਟ' ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਪੋਸਟ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਮਿਆਰ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਸਿਰਫ ਉਹਨਾਂ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਯੋਗ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ । ਅਸਾਮੀਆਂ ਅਤੇ ਮੈਰਿਟ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਇਹ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ 13 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ ਅਤੇ 1988 ਵਿੱਚ ਬਦਲੇ ਗਏ ਨਵੇਂ ਨਿਯਮ 13 ਅਤੇ 13-ਏ ਇਹਨਾਂ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਅਸਲ ਸਥਿਤੀਆਂ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। (ਪੰ: 84)।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹਾਈਕੋਰਟ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ਾਂ ਭੇਜਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੀ। (ਪੰ: 84)।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 225 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਟੀਸ਼ਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਮੰਦਾਮਸ ਦੀ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ, ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ:-

- (i) ਕੇਸ ਦਾ ਪੂਰਾ ਰਿਕਾਰਡ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ;
- (ii) 3 ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਉਡੀਕ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਭਰੇ ਜਾ ਰਹੇ ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਆਫ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।
- (ਹਾਇ) ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹੁਦਾਇਤ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਕਿ ਉਹ 1 ਅਗਸਤ 1981 ਅਤੇ 14 ਜੂਨ 1985 ਤੋਂ ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਆਫ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੇ ਗੈਂਗੂ ਕੁਟਸ ਦੇ ਕੋਟੇ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਈਆਂ ਅਤੇ ਖਾਲੀ ਪਈਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਉਡੀਕ ਰਹੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਭਰਨ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਸੂਚੀ।
- (iv) ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਅਨੁਸੂਚੀ P-2 'ਤੇ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹੁਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਪਾਬੰਦ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਡੀਕ ਸੂਚੀ 'ਤੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਆਫ ਪੁਲਿਸ ਦੀਆਂ 9 ਅਸਾਮੀਆਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਭਰਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹਨ। ਉਡੀਕ-ਸੂਚੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ।
- (v) ਇਹ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਹੋਰ ਹੁਕਮ ਵੀ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਹ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ।
- (vi) , ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਆਦਿ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਪਰਿਣਾਮੀ ਗਹੜਾਂ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।
- (vii) P-1 ਤੋਂ P-3 ਦੇ ਮੂਲ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਛੋਟੇ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ।
- (viii) ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਅਗਾਊਂ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਸੰਬੰਧੀ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾਵੇ।
- (ix) ਇਸ 5 ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਲਾਗਤ ਵੀ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ? 3 ਨੂੰ ਸਨਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ? ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ ਟੀਐਸ ਬੱਗਾ ।

Harjit Singh Sidhu and others v. State of Punjab and others
(Ujagar Singh, J. j)

ਐਚ.ਐਸ ਬੇਦੀ, ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, ਅਨਿਲ ਮਲਹੋਤਰਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਜਵਾਬਦਾਰਾਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਉਜਾਗਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ.

(1) ਪੰਜਾਬ ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ, ਪਟਿਆਲਾ ਵੱਲੋਂ ਬਲਾਕ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਭਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਲਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਅੰਤਿਮ ਨਤੀਜਾ 6 ਮਈ, 1982 ਨੂੰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੁਖਪਾਲ ਸਿੰਘ ਰਤਨ ਵੱਲੋਂ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 4759 ਆਫ 1982 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਬਲਾਕ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ (ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਬੀ.ਡੀ. ਅਤੇ ਪੀ.ਓ.) ਦੀਆਂ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਲਈ ਹੋਰ । ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ 23 ਮਈ, 1984 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ, ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ 1984 ਦੇ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 573 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(2) ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਆਫ ਪੁਲਿਸ ਅਤੇ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਵਧੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਭਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਇਮਤਿਹਾਨ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਨਤੀਜਾ 16 ਜੂਨ, 1985 ਨੂੰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੋਹਰ ਸਿੰਘ ਘੁਮਣ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਾਰੀਆਂ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਭਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਲਈ CWP ਨੰਬਰ 666 ਆਫ 1986 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਵਜੋਂ ਡਿੱਗਣਾ। ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਦਿਆਂ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ 4759 ਆਫ 1982 ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਐਲਪੀਏ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(3) 1986 ਦਾ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ 6727 ਹਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸਿੱਧੂ ਅਤੇ ਦੋ ਹੋਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਆਫ ਪੁਲਿਸ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ 1986 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 666 ਦੇ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਵੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਦੋਵੇਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਅਤੇ ਐਲਪੀਏ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਏ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਤਿੰਨੋਂ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਫੁਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

(4) ਤੀਜੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗੀਆਂ ਗਈਆਂ 64 ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸ (ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸ਼ਾਖਾ)

PCS (EB) 24

ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ 12

ਲੇਬਰ ਸਮਝੌਤਾ

ਅਧਿਕਾਰੀ 9

ਸਹਾਇਕ ਰੁਜ਼ਗਾਰ

ਅਧਿਕਾਰੀ -----3

ਸਹਾਇਕ ਰਜਿਸਟਰਾਰ

ਕੋ-ਅਪ. ਸੁਸਾਇਟੀਆਂ-----6

ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ

ਅਧਿਕਾਰੀ

-----ਆਰ

-----10

ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵੱਲੋਂ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ (ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸ਼ਾਖਾ) ਨਿਯਮ, 1976 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਮਤਿਹਾਨ ਲਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ 1 ਮਈ, 1982 ਨੂੰ ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਅਖੀਰ, ਇਹ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਹੋਈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਨਤੀਜਾ 26 ਜੂਨ, 1985 ਨੂੰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ:

	ਜਨਰਲ		ਐਸ.ਸੀ.ਪਿੱਛੇ- ਸਾਬਕਾ ਸੇਵਾ		
			ਵਾਰਡ	ਮਰਦ	
"ਪੀਸੀਐਸ (ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਬ੍ਰ.)	24	13	6	2	3
ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ	19	9	4	1	5
ਲੇਬਰ				*	
ਸੁਲਾਹ ਅਧਿਕਾਰੀ	11	8	2		1
ਸਹਾਇਕ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਅਧਿਕਾਰੀ	6	3	1	1	1
ਸਹਾਇਕ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ	6	3	2		1'
ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ	10	5	2	1	2
	76	41	17	5	13

Ujagar Singh, J. j. 3236, 3674, 4535, 4716, 4899, 5421 ਅਤੇ 5468 ਆਫ 1988 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ 8 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1986 ਨੂੰ ਜੀ ਦੁਆਰਾ ਸਾਂਝੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। *ਜੀ*. ਮਰਟਲ, ਜੇ. ਦੇ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 1987 ਦੇ 9209 ਅਤੇ 1988 ਦੇ 4029 ਨੂੰ "ਪੀਸੀਐਸ (ਈਬੀ) ਮੋਜ਼ਬਾਨਾਂ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਲਈ ਹੁਕਮਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਹਲ ਬੈਚ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(5) ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 3236, 3674, 4535, 4716, I, 4859, 5421 5468 ਆਫ 1985 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ 8 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1986 ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਂਝੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਮਿਟਾਲ, ਆਊਟ ਆਫ ਜੇ.ਸੀ. ਇਹ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ: 3236, 4535 ਅਤੇ 5421 ਆਫ 1985 ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀਆਂ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਜਦਕਿ ਬਾਕੀ 4 ਰਿੱਟ ਸਾਬਕਾ ਸੈਨਿਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਪੀਸੀਐਸ (ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸ਼ਾਖਾ) ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਭਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਚੋਣ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਕੁੱਲ ਅਸਾਮੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ, 25 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀਆਂ ਲਈ ਰਾਖਵੀਆਂ ਸਨ: ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ 1/2 ਸਨ। ਬਾਲਮੀਕੀ/ਮਜ਼ਹਬੀ ਸਿੱਖ ਵਜੋਂ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀਆਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀਆਂ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮੈਰਿਟ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਲਈ ਅਤੇ ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ 74 ਅਸਾਮੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ 19 ਅਸਾਮੀਆਂ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ 10 ਅਸਾਮੀਆਂ ਬਾਲਮੀਕੀ/ਮਜ਼ਹਬੀ ਸਿੱਖਾਂ ਅਤੇ ਬਾਕੀ 9 ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਸਨ। ਪਹਿਲੀ ਪੋਸਟ ਬਾਲਮੀਕੀਆਂ/ਮਜ਼ਹਬੀ ਸਿੱਖਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਦੂਜੀ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਤੀਸਰੀ ਬਾਲਮੀਕੀਆਂ/ਮਜ਼ਹਬੀ ਸਿੱਖਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਚੌਥੀ ਹੋਰ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਭਰੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ A6-ਅਹੁਦਿਆਂ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, 7 iBalnukis/Mashabi Sikhs ਅਤੇ 9 ਹੋਰ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀਆਂ ਨੂੰ। ਉਕਤ 3 ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਸਲ ਮੈਰਿਟ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਘੋਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਐੱਫ. , 8 ਜਾਂ 6 ਹੋਰ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ -ਬਲੂ ਸਿੱਖਿਆ ਗਿਆ .ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਬਕਾਇਆ ਸੀਟਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਭਰੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ■ਇਸ-ਸੀਕੁਆਰਟ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਸੀ .ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਜੇ ਵੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਬਾਕੀ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਬਾਕੀ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇਹੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਸਲ ਅਰਦਾਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਭਰੀਆਂ ਜਾਣ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ- ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਜਾਂਚ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਕੀ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ILR ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ (1990)1

ਮੈਰਿਟ ਜਾਂ ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਹੁਣ ਇਹ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਹਟ ਸਕਦੇ ਕਿ ਵਧੀਆਂ ਸੀਟਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ ਨਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜੋ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਰਾਰ ਦੇਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਆਏ ਸਨ। ਗਲਤ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 3236 ਆਫ 1985 ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਅਫਸਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦਾ ਲਾਭ ਯੋਗ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਮਿਲੇਗਾ। ਕਮਿਸ਼ਨ

ਦੁਆਰਾ ਪਾਏ ਗਏ ਯੋਗਤਾ 'ਤੇ . ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ 1985 ਦੀਆਂ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ 4535 ਅਤੇ 4521 ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਰਾਖਵੀਂ ਪੋਸਟ ਲਈ ਹੋਰ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟਾਂ ਦਾ ਵੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸਾਬਕਾ ਸੈਨਿਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਭਾਰਤੀ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਬਲਾਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਭਰਤੀ ਲਈ 20 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਅਸਾਮੀਆਂ ਰਾਖਵੀਆਂ ਸਨ। ਰਿਜ਼ਰਵ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ 4 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰ ਮਿਆਦ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾਵਾਂ (ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸ਼ਾਖਾ) ਨਿਯਮ, 1972 ਵਿੱਚ 1982 ਅਤੇ 1984 ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਸੋਧਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵੱਲੋਂ ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਹਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਵਰਗੇ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਖਾਲੀ ਪਈਆਂ ਬਕਾਇਆ ਪਈਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਗਲਾ ਯੋਗ ਉਮੀਦਵਾਰ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ । ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਸਾਰੀਆਂ ਉਕਤ 4 ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਵੀ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸਾਬਕਾ ਫੌਜੀ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਵੱਲੋਂ 4 ਲੈਟਰ ਪੈਟੈਂਟ ਅਪੀਲਾਂ ਨੰਬਰ 54, 555, 593 ਅਤੇ 831 ਆਫ 1986 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

(6) ਮੋਹਰ ਸਿੰਘ ਘੁੰਮਣ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵੱਲੋਂ 1986 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ: 666 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ 1 ਅਗਸਤ, 1981 ਤੋਂ ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਆਫ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਦੇ ਕੋਟੇ ਵਿੱਚੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈਆਂ ਅਤੇ ਖਾਲੀ ਪਈਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਭਰਤੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਭਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ। 14 ਜੂਨ, 1985 ਤੱਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਮੁੱਖ ਉਡੀਕ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚੋਂ । ਰਾਹਤ ਲਈ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਆਧਾਰ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ 1 ਅਗਸਤ 1981 ਨੂੰ ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਆਫ ਪੁਲਿਸ ਦੀਆਂ 9 ਅਸਾਮੀਆਂ, ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੀਆਂ 3 ਅਸਾਮੀਆਂ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੀਆਂ 2 ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ 3 ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਵਿੱਚ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਆਫ ਪੁਲਿਸ ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਧਾ ਕੇ 17 ਅਤੇ ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 6 ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ। ਅਲਟੀਮਾ ਟੈਲੀ ਇੰਟਰਵਿਊ ਮਾਰਚ 1985 ਵਿੱਚ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਦੁਆਰਾ ਨਤੀਜਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

Harjit Singh Sidhu and others v. State of Punjab and others
(Ujagar Singh, J. j)

ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ 14 ਜੂਨ, 1985 ਨੂੰ 1 ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ? ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਆਫ ਪੁਲਿਸ ਲਈ ਅਤੇ ਜੇਲ੍ਹ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਲਈ 6 ਅਸਾਮੀਆਂ, ਪਰ ਪੁਲਿਸ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਕਿਸੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਹਨਾਂ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਦਾਅਵਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(7) ਇਹ ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ,—ਵੀਡੀਓ ਆਰਡਰ: ਮਿਤੀ ਅਗਸਤ, 1986 ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ *ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਸੁਭਾਸ਼ ਚਾਂਸੀਅਰ ਮਾ/ ਰਵਾਹੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ* (1) ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲੱਭਦੇ ਹੋਏ, ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਕੇਸ ਵਿੱਚ *ਸੁਖਪਾਲ ਸਿੰਘ ਰਤਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ* (2), ਜਿਸ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਨੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਦਾਖਲ ਕਰ ਲਿਆ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰ. 573 1984 *ਸੁਖਪਾਲ ਸਿੰਘ ਰਤਨ (ਸੁਪਰਾ)* ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲੰਬਿਤ ਸੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਾਲ ਸੁਣਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸਿੱਧੂ ਅਤੇ ਦੋ ਹੋਰਾਂ ਵੱਲੋਂ 1986 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 6727 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਵੇਟਿੰਗ ਲਿਸਟ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਨੂੰ ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਆਫ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਭਰਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਕਿ ਉਹ 1 ਅਗਸਤ, 1981 ਤੋਂ 14 ਜੂਨ, 1985 ਤੱਕ ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਆਫ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਦੇ ਕੋਟੇ ਦੀਆਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈਆਂ ਅਤੇ ਖਾਲੀ ਪਈਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਉਡੀਕ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚੋਂ ਭਰਨ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਸੰਭਾਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 15 ਮਈ, 1987 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ *ਰਾਹੀ* ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 666 ਆਫ 1986 ਦੇ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ 16 ਦਸੰਬਰ, 1988 ਨੂੰ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ 573 ਆਫ 1984 ਦੇ ਨਾਲ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ, - ਇਸ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ 16 ਦਸੰਬਰ 1988 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ, ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਉਕਤ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਅਤੇ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਨੁਕਤਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਐਸ.ਐਸ. ਕੰਗ, ਜੇ. ., ਸੁਖਪਾਲ ਸਿੰਘ ਰਤਨ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਇਹਨਾਂ ਦੋਵੇਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਅਤੇ ਪੱਤਰਾਂ ਦੀ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੂੰ 1987 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 9209 ਅਤੇ 1988 ਦੀ 4029 ਦੇ ਨਾਲ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਅੱਗੇ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. ਗੁਰਿੰਦਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ 9209 ਆਫ 1987 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 9 ਮਾਰਚ, 1985 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਅਨੁਸਾਰ ਪੀਸੀਐਸ (ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸ਼ਾਖਾ) ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਤੋਂ 16 ਅਸਾਮੀਆਂ ਭਰਨ ਅਤੇ 16 ਤੋਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨਾ ਘਟਾਉਣ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। 5 ਤੱਕ

- (1) ਏਆਈਆਰ 1973 ਐਸਸੀ 2216.
- (2) 1985(1) SLR 133.

Harjit Singh Sidhu and others v. State of Punjab and others
(Ujagar Singh, J. j)

ਸਤੰਬਰ, 1987 ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 6 ਮਹੀਨੇ ਬੀਤ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 1984 ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਤੋਂ 21 ਹੋਰ ਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਭਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਗਲੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਤੋਂ 16 ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਭਰਨ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। 1987, 9 ਮਾਰਚ, 1985 ਦੇ ਅਸਲ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤੇ 1987 ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਤੋਂ ਭਰੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੋਰ 32 ਅਸਾਮੀਆਂ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਸਿਫਾਰਸ਼/ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 1984 ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਤੋਂ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ, - ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਦੇ ਮਿਤੀ 9 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1988 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਦੂਜੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 4029 ਆਫ 1988 ਵਰਿੰਦਰ ਪਾਲ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਲਈ ਸਾਰੀਆਂ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਭਰਨ ਲਈ ਹੁਕਮ ਦੀ ਰਿੱਟ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। PCS (EB) ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਹਾਇਕ ਸੇਵਾਵਾਂ ਵਿੱਚ 1984 ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਵੀਵਾ ਵੇਸ ਟੈਸਟ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਤੀਜੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੈਰਿਟ ਸੂਚੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। 9 ਮਾਰਚ, 1985 ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੱਕ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਮੁੜ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਸੀ। ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਐਮ.ਆਰ. ਅਗਨੀਹੋਤਰੀ, ਜੇ. ਅਤੇ - 5 ਅਕਤੂਬਰ, 1988 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਦੋਵਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਬੈਚ ਕੋਲ ਭੇਜ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੋ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਭਾਵ 1987 ਦੀ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ 9209 ਅਤੇ 1988 ਦੀ 4029 ਨੂੰ ਇਸ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਕੋਲ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੰਬਰ 666 ਆਫ 1986, 1986 ਦੀ 6727, 1987 ਦੀ 9209 ਅਤੇ 1988 ਦੀ 4029 ਅਤੇ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ 573 ਆਫ 1984 ਇਸ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਇੱਕ ਸਾਂਝੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

(8) ਸੁਖਪਾਲ ਸਿੰਘ ਰਤਨ ਅਤੇ 2 ਹੋਰਾਂ ਦੁਆਰਾ 1982 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 4759 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਬਲਾਕ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤ ਅਫਸਰਾਂ (ਬੀਡੀ ਅਤੇ ਪੀਓਜ਼) ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ। ਮਈ, 1982 ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ।

(9) ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵੱਲੋਂ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਮੁਕਾਬਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਠਾਏ ਗਏ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਡੀਕ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਅਨੁਸੂਚੀ P2 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੇਵਲ ਤਾਂ ਹੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਸਬੰਧਤ ਵਿਭਾਗ ਇਸ ਲਈ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕੇਵਲ ਇੰਟਰਵਿਊਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਇਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਐਸ.ਐਸ. ਕੰਗ, ਜੇ.ਜੇ. ਦੁਆਰਾ 23 ਮਈ, 1984 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰੁਕਾਵਟ ਨਾ ਹੋਣ ਲਈ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅੰਤਿਮ ਸੁਣਵਾਈ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਉਡੀਕ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਤਕਨੀਕੀ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਅਤੇ ਇੰਟਰਵਿਊ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਕ ਮੈਰਿਟ ਸੂਚੀ ਕਮਿਸ਼ਨ ਕੋਲ ਉਪਲਬਧ ਸੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਵਿਭਾਗ ਇਸ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਸੀ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ 15 ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ ਨਾਵਾਂ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰਨ

Harjit Singh Sidhu and others v. State of Punjab and others
(Ujagar Singh, J. j)

ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਲਈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਦੋਵਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਸਤੀਫਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਨੁਸੂਚੀ P2 ਵਿੱਚ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਸਨ; ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਅਭਿਆਸ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਖਾਸ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਉਡੀਕ ਸੂਚੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(10) ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 320 ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:

“320(1) ਇਹ ਯੂਨੀਅਨ ਅਤੇ ਰਾਜ ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਯੂਨੀਅਨ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਲਈ ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ ਕਰਵਾਉਣ।

(2) ਇਹ ਯੂਨੀਅਨ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਕਰਤੱਵ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਜਾਂ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰਾਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹਨਾਂ ਰਾਜਾਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਸੰਯੁਕਤ ਭਰਤੀ ਦੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸੰਚਾਲਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨਾ, ਜਿਸ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਵਾਲੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।)

(3) ਯੂਨੀਅਨ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਜਾਂ ਸਟੇਟ- ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਕੇਸ ਹੋਵੇ, ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ;

(a) ਸਿਵਲ ਸੇਵਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ ਭਰਤੀ ਦੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਬਾਰੇ;

(b) ਸਿਵਲ ਸੇਵਾਵਾਂ ਅਤੇ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਤਰੱਕੀਆਂ ਅਤੇ ਤਬਾਦਲੇ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ, ਤਰੱਕੀਆਂ ਜਾਂ ਤਬਾਦਲਿਆਂ ਲਈ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਅਨੁਕੂਲਤਾ 'ਤੇ ਪਾਲਣ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ 'ਤੇ;

(c) ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਯਾਦਗਾਰਾਂ ਜਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਸਮੇਤ ਸਿਵਲ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਰਾਜ;

(d) ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਤਾਜ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਭਾਰਤੀ ਰਾਜ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਸਿਵਲ ਕੈਪਾ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਦੇ ਕਿਸੇ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ, ਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਕਰਤੱਵ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸੰਕਲਪਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਥਾਪਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖਰਚੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਫੰਡ ਵਿੱਚੋਂ, ਜਾਂ ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸੰਯੁਕਤ ਫੰਡ ਵਿੱਚੋਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਰਾਜ ਦੇ ਫੰਡ;

(e) ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਤਾਜ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਭਾਰਤੀ ਰਾਜ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਣਾਇਕ

Harjit Singh Sidhu and others v. State of Punjab and others
(Ujagar Singh, J. j)

ਜ਼ਿਊਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਪੁਰਸਕਾਰ ਲਈ ਕਿਸੇ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਸਿਵਲ ਸਮਰੱਥਾ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੀ ਰਕਮ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸਵਾਲ; -

ਅਤੇ ਇਹ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਕਰਤੱਵ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਸਲਾਹ ਦੇਵੇ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ, ਜਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਾਜ ਦਾ ਰਾਜਪਾਲ ਹੋਵੇ, ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਆਲ-ਭਾਰਤੀ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਘ ਅਤੇ ਰਾਜਪਾਲ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋਰ ਸੇਵਾਵਾਂ ਅਤੇ ਅਹੁਦਿਆਂ ਦਾ ਵੀ ਸਨਮਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਸੇਵਾਵਾਂ ਅਤੇ ਅਹੁਦਿਆਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਤਾਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਲਈ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

(4) ਲਈ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਸਲਾਹ ਲੈਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਧਾਰਾ 335 ਦੇ ਉਪਬੰਧ

(5) ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਜਾਂ ਰਾਜ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਾਰੇ ਨਿਯਮ ਇਸ ਲਈ ਰੱਖੇ ਜਾਣਗੇ ਕਿ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਦੇ ਹਰੇਕ ਸਦਨ ਜਾਂ ਸਦਨ ਜਾਂ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਦੇ ਹਰੇਕ ਸਦਨ ਤੋਂ ਚੌਦਾਂ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਪਹਿਲਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਕੇਸ ਹੋਵੇ, ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸੋਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣਗੇ ਭਾਵੇਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੰਸਦ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਸਦਨ ਜਾਂ ਸਦਨ ਜਾਂ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਸਦਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੈਸ਼ਨਾਂ ਦੌਰਾਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਖੇ ਗਏ ਹਨ।

ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਦੀ ਹੋਰ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ipay ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਵੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਕੰਟਰੋਲਰ, ਪ੍ਰਿੰਟਿੰਗ ਅਤੇ ਸਟੇਸ਼ਨਰੀ, ਯੂਟੀ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੁਆਰਾ ਛਾਪੀ ਗਈ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਕਿਤਾਬਚਾ, ਗਵਰਨਿੰਗ ਦਿ ਵਰਕ ਆਫ ਕਮਿਸ਼ਨ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦਗਾਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਦੇ ਭਾਗ III ਵਿੱਚ ਹਦਾਇਤਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਅਤੇ ਭਾਗ III-K ਵਿੱਚ ਸਮਾਨ ਅਸਾਮੀਆਂ/ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਭਰਤੀ ਲਈ ਸੰਯੁਕਤ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਆਯੋਜਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਗਰੁੱਪ I ਵਿੱਚ ਸੇਵਾਵਾਂ/ਅਹੁਦਿਆਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਜਿਸ ਲਈ 1984 ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਦਾ ਪੈਰਾ 44 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

ਇਕਸਾਰਤਾ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਫੈਸਲੇ ਲੈਣ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਇਮਤਿਹਾਨਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ 'ਤੇ ਚੁਣੇ ਗਏ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਵੰਡ ਨੂੰ ਤਰਕਸੰਗਤ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿਕਸਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ:-

(i) ਵਿਭਾਗ ਪੰਜਾਬ ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਭਰੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ ਮੁੱਖ

Harjit Singh Sidhu and others v. State of Punjab and others
(Ujagar Singh, J. j)

ਸਕੱਤਰ (ਪ੍ਰਸੋਨਲ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੁਧਾਰ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ) ਨੂੰ ਮੰਗ ਪੱਤਰ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰੇਗਾ।

- (ii) ਕਮਿਸ਼ਨ, ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਯੋਗੀ ਟੋਰਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਅੱਗੇ ਭੇਜਦੇ ਹੋਏ, ਸੇਵਾ ਉਪਾਅ ਲਈ ਤਰਜੀਹ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਚੋਣ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਏਗਾ। ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀਆਂ/ਜਨਜਾਤੀਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਪਛੜੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਮਿਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਮ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੇ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀਆਂ/ਜਨਜਾਤੀਆਂ/ਹੋਰ ਪੱਛੜੀਆਂ ਲਈ ਰਾਖਵੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਸਮੇਤ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸਾਰੀਆਂ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਅਸਲ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਭੇਜੇਗਾ। ਕੌਮੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨ ਲਈ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੰਜ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਲਾਸਾਂ। ਇਹਨਾਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਣ ਵੇਲੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਚੋਣ ਅੰਤਿਮ ਹੋਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅੰਤਿਮ ਨਤੀਜਾ ਉਪਲਬਧ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਦਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ।
- (iii) ਉਹਨਾਂ ਸੇਵਾਵਾਂ/ਅਹੁਦਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਿਹਨਾਂ ਲਈ "ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਸੰਦ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ/ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਜਿਹਨਾਂ ਲਈ ਮੁਕਾਬਲਾ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਸੇਵਾਵਾਂ/ਅਹੁਦਿਆਂ ਲਈ ਬਰਾਬਰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਅਜਿਹੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੇਵਾ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਪਸੰਦ ਦੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਅਲਾਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।
- (iv) ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਸੂਚੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਵਿਭਾਗਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀਆਂ ਆਦਿ ਲਈ ਰਾਖਵੇਂਕਰਨ ਸਮੇਤ, ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਅਨੁਸਾਰ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਬੁਲਾਈ ਜਾਵੇਗੀ। ਜੇਕਰ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਵਿਭਾਗ ਫਰਮ ਦੀਆਂ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਵਾਧੂ ਸੰਖਿਆ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ।
- (v) ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਭਾਗਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਰਸਮੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਤਫਾਕ ਨਾਲ ਚਰਿੱਤਰ ਅਤੇ ਪੂਰਵਜਾਂ, ਡਾਕਟਰੀ ਜਾਂਚ, ਆਦਿ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕੋਈ ਉਮੀਦਵਾਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨਿਕਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਵੀਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ; ਇਸ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਸੂਚੀ ਦੀ ਸੋਧ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗੀ, ਪਰ ਇਹ ਖਾਲੀ ਥਾਂ ਅਗਲੇ ਸਾਲ ਲਈ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਅਸਾਮੀ ਵਜੋਂ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਡਾਕਟਰੀ ਜਾਂਚ ਵਿਚ ਫੇਲ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੋਵੇਗੀ ਜਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਪਾਏ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨੰਬਰ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਫੀਸ ਜੋਖਮ ਨੂੰ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ^ ਮੁੜ ਅਲਾਟ ਕਰਨ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਦੇਰੀ ਦੇ ਜੋਖਮ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਬਜਾਏ. ਪੂਰੀ ਸੂਚੀ.

Harjit Singh Sidhu and others v. State of Punjab and others
(Ujagar Singh, J. j

(ਪੀ.ਜੀ. ਸਰਕੂਲਰ ਨੰ. 391-3GS-62/1443, ਮਿਤੀ 11 ਜਨਵਰੀ, 1962)।

ਇੱਕ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਭਰੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਇੱਕ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਸੰਯੁਕਤ ਪ੍ਰੀਖਿਆ। ਇਹ ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ (ਪ੍ਰੋਸੋਨਲ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਸੁਧਾਰ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ) ਨੂੰ ਮੁੜ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰੇਗਾ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਵਾਰੀ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਇਮਤਿਹਾਨ ਕਰਵਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਯੋਗੀ ਟੋਰਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਅੱਗੇ ਭੇਜਣੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਲਈ ਤਰਜੀਹ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਚੋਣ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀ/ਜਨਜਾਤੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਪਛੜੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਾਧੂ ਅਸਾਮੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀਆਂ/ਜਨਜਾਤੀਆਂ/ਹੋਰ ਪਛੜੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਲਈ ਰਾਖਵੀਆਂ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ 5 ਵਾਧੂ ਸਮੇਤ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸਾਰੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਅਸਲ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਭੇਜੇਗਾ। ਮੰਗੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਵਿੱਚ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਚੋਣ ਅੰਤਿਮ ਹੋਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅੰਤਿਮ ਨਤੀਜਾ ਉਪਲਬਧ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਦਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਤੋਂ ਸੂਚੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਬੰਧਤ ਵਿਭਾਗਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਮੀਟਿੰਗ ਬੁਲਾਈ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਭਾਗਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਉਮੀਦਵਾਰ ਮਿਤੀਆਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਵਿਭਾਗ ਫਰਮ ਦੀਆਂ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਵਾਧੂ ਸੰਖਿਆ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਕਤ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਵਿਭਾਗਾਂ ਨੂੰ ਰਸਮੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਉਮੀਦਵਾਰ ਚਰਿੱਤਰ ਅਤੇ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਦੀ ਤਸਦੀਕ, ਡਾਕਟਰੀ ਜਾਂਚ ਆਦਿ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਆਉਣ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਨਵੀਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਸੂਚੀ ਦੀ ਸੋਧ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗੀ, ਪਰ ਇਸ ਖਾਲੀ ਅਹੁਦੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਗਲੇ ਸਾਲ ਲਈ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਅਸਾਮੀ ਵਜੋਂ। ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਪੈਰਾ 44 ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਭਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਕਿਤਾਬ-ਪੱਤਰ ਭਾਗ III-A ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਹਦਾਇਤਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਹਦਾਇਤਾਂ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿਭਾਗਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਅਪਣਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। ਕੇਸਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 320(3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਹਵਾਲੇ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ, ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ (ਫੰਕਸ਼ਨਜ਼ ਦੀ ਸੀਮਾ) ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ, 1955, (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਧਾਰਾਵਾਂ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ 10, 16 ਅਤੇ 17 ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹਨ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੁਬਾਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ: -

"10. ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਸੇਵਾ ਜਾਂ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ

ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਏਗਾ-

- (1) ਭਰੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ;
- (2) ਅਜਿਹੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ, ਜੋ ਸਬੰਧਤ ਸੇਵਾ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੇ ਨਿਯਮ ਮੌਜੂਦ ਹਨ; ਅਤੇ
- (3) ਕੀ ਸਰਕਾਰ ਚਾਹੇਗੀ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਸਬੰਧਤ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸਲਾਹਕਾਰ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸੱਦੇ। ਅਜਿਹੀ ਬੇਨਤੀ ਕੇਵਲ ਕੇਸ ਜਾਂ ਤਕਨੀਕੀ ਸੇਵਾਵਾਂ ਜਾਂ ਤਕਨੀਕੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ ਭਰਤੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

16. ਆਮ ਰਵਾਇਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਸਲਾਹ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਸਲਾਹ ਨਾਲ ਅਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਹੈ, ਸਬੰਧਤ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਉਸ ਕੋਰਸ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਬਾਰੇ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਮੰਤਰੀ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਨਿਯਮ.

ਜੇਕਰ; ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਸਲਾਹ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਸਵੀਕਾਰ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਰਾਏ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ, ਜੇ ਲੋੜ ਪਵੇ, ਤਾਂ ਨਵੀਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਇਸ ਹਿਦਾਇਤ ਅਧੀਨ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ (ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੁਧਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ) ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

17. ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਭਰਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਸੰਚਾਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸਮਰਥਨ ਫਾਰਵਰਡਿੰਗ ਕਾਪੀਆਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕੀਤੇ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ।

Harjit Singh Sidhu and others v. State of Punjab and others
(Ujagar Singh, J. j)

(11) Acco ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਤਰਜੀਹ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਰਤੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦੱਸੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਇੱਕ ਸਲਾਹ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਮ ਸਮੇਲਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੀ ਸਲਾਹ ਨਾਲ ਅਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਹੈ, ਸਬੰਧਤ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨਾਲ ਕਾਰਨਾਂ ਬਾਰੇ ਦੱਸਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਸਲਾਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰ ਸਾਲ ਹਰੇਕ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ - ਰਕਮ ਬਾਰੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੁਲਾਂਕਣ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਭੇਜਣੀਆਂ ਪੈਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਤੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਮ ਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਨੂੰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਦੁਬਾਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਲੋੜ ਹੋਵੇ। ਉਪਰੋਕਤ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਭਾਗ III-1 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਅਸਥਾਈ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਏ ਜਾਣ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਰਿਟਰਨ, ਆਮ ਸੂਚਨਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਅਸਥਾਈ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਭੇਜਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਣਗਹਿਲੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਅਨਿਯਮਿਤਤਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹਦਾਇਤਾਂ ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਰਕਾਰ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦ ਹਨ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਸੇਵਾਵਾਂ ਅਤੇ ਅਹੁਦਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਾਜਪਾਲ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਨਿਯਮ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਤਾਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਰਗ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੇਸਾਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਸੰਸਥਾ ਹੈ ਜੋ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਬਾਹਰੀ ਦਖਲ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 320 ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸੰਘ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਚੋਣ ਕਰਵਾਉਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਧਾਰਾ ਤਿੰਨ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਨੂੰ ਮੁੜ-ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ ਭਰਤੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਸੁਤੰਤਰ ਰਾਏ ਦੇਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਖਾਲੀ ਪਈਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਰੋਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਮੰਗ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ 'ਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਉਹ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੇ ਯੋਗ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੋਈ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਦੌਰਾਨ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਆਪਸੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ। ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਮਿਆਰ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(12) TheijPunjabi Civilv Servicesxe (Executivean Branch)las(Class Rules 1976) (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਸੇਵਾ ਨਿਯਮ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ "ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਪੋਸਟ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤਿਕਾ I ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਗਈ

ਪੋਸਟ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਪੋਸਟ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਆਮ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਸੇਵਾ ਉਪ-1 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਅਹੁਦੇ ਵਜੋਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

"ਸੇਵਾ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨਿਯਮ 2 ਕਲਾਜ਼ (4) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ (ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸ਼ਾਖਾ) (ਕਲਾਸ I) ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਨਿਯਮ 4 ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੇਵਾ ਲਈ ਸਾਰੀਆਂ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਕੇ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਨਿਯਮ ਲਾਜ਼ਮੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ, ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸੇਵਾ ਲਈ ਕੋਈ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਨਿਯਮ 7 ਇਹ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੇਵਾ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਾਂ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੰਭਾਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਰਜਿਸਟਰ AI, A.TI, A.III, B. ਅਤੇ ਸੀ. ਨੂੰ ਨਿਯਮ 8 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਸੰਭਾਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰਜਿਸਟਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਨਿਯਮ 9, 10 ਅਤੇ 11 ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਕ੍ਰਮਵਾਰ AI, A.II ਅਤੇ A.III ਰਜਿਸਟਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ। ਨਿਯਮ 12 ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਜਿਨੋ ਵੀ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਲਈ 'ਇਮਤਿਹਾਨ' ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਯੋਗੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਰਾਸ਼ਟਰ ਦਾ ਆਯੋਜਨ ਲਾਜ਼ਮੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਨੋ ਵੀ ਸਰਕਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ GSR 100/ਸੀਵਿਯਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 309/ਸੇਧ (9)/88 ਮਿਤੀ 16 ਨਵੰਬਰ, 1988 ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮ 13 ਦੀ ਥਾਂ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਨਿਯਮ 13 ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਮੁਢਲੀ ਪ੍ਰਤੀਯੋਗੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਕਰਵਾਈ ਜਾਵੇਗੀ। ਨਿਯਮ 13-ਏ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁੱਖ ਕਾਮ ਪੈਟੀਟਿਵ ਇਮਤਿਹਾਨ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ (ਉੱਥੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)। ਨਿਯਮ 13-ਏ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੇਵਾ ਉਪ ਲਈ ਜਿਨੋ ਵੀ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਪ੍ਰਤੀਯੋਗੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਕੁੱਲ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਦੁਆਰਾ ਚੋਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁੱਖ ਪ੍ਰਤੀਯੋਗੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਕੁੱਲ ਸੰਖਿਆ ਦੇ 13 ਗੁਣਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਨਿਯਮ 14 ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਤੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਨਿਯਮ ਹੈ। ਇਹ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 13 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਅਤੇ 13-A ਸਰਕਾਰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟਰ ਬੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰੇਗੀ, - ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ, ਮੁੱਖ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿੱਚ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀਆਂ ਮਿਤੀਆਂ ਦੀ ਇੰਨੀ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਨਾਮ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ . ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ 12 ਅਤੇ 14 ਨਿਰਣਾਇਕ ਹਨ। ਇਕ ਹੋਰ ਨਿਯਮ ਨਿਯਮ 19 ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸੇ ਰਜਿਸਟਰ 'ਤੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਮਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਜਿਸਟਰ ਲਈ ਬੈਚ ਵਜੋਂ ਚੁਣਦੇ ਹੋਏ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਅਨੁਸਾਰ ਸੇਵਾ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਨਿਯਮ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਯੋਗ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਨਾਮ ਰਜਿਸਟਰ ਬੀ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਦਾ ਦਾਖਲਾ ਮੁੱਖ ਮੁਕਾਬਲੇ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਬਣਾਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਧਿਰਾਂ ਦਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵੱਲੋਂ ਪੀਸੀਐਸ (ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸ਼ਾਖਾ), ਆਬਕਾਰੀ ਤੇ ਕਰ ਅਫ਼ਸਰਾਂ,

Harjit Singh Sidhu and others v. State of Punjab and others
(Ujagar Singh, J. j)

ਤਹਿਸੀਲਦਾਰਾਂ, ਲੇਬਰ ਕੰਸੀਲੀਏਸ਼ਨ ਅਫਸਰਾਂ, ਸਹਾਇਕ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ, ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਅਫਸਰਾਂ ਅਤੇ ਕੁੱਲ ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ ਸਾਂਝੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਲਈ ਗਈ ਸੀ। 64 ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ ਇਸਤਿਹਾਰ 1 ਮਈ, 1982 ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(13) 1984 ਦੇ ਐਲਪੀਏ ਨੰਬਰ 573 ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰਨ ਜਾਂ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਵੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਹੈ ਕਿ ਇੱਥੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਭਰਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਹਨ। ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਅਥਾਰਟੀਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇੱਥੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ: -

(14) ਜਤਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (3) ਵਿੱਚ ਤੱਥ ਇਹ ਸਨ ਕਿ 31 ਮਾਰਚ, 1978 ਨੂੰ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਆਫ ਪੁਲਿਸ, ਪੰਜਾਬ ਨੇ ਅਧੀਨ ਸੇਵਾਵਾਂ ਚੋਣ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਇਸ ਅਹੁਦੇ ਲਈ 7 ਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਚੋਣ ਅਤੇ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮੰਗ ਪੱਤਰ ਭੇਜਿਆ ਸੀ। ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਸਹਾਇਕ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰਾਂ ਦੇ ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸੀ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਸਹਾਇਕ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰਾਂ ਦੀਆਂ 50 ਹੋਰ ਅਸਾਮੀਆਂ ਉਪਲਬਧ ਹੋਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ 57 ਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਇੰਟਰਵਿਊਆਂ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਰ ਚੋਣ ਸੂਚੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਬੋਰਡ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਨੇ 31 ਅਗਸਤ, 1979 ਦੇ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ 57 ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ 170 ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰੇ। ਹੋਰ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ

(3) ਏਆਈਆਰ 1984 ਐਸਸੀ 1850।

ਪੁਲਿਸ ਬਲ ਦੇ ਸੰਭਾਵਿਤ ਪੁਨਰਗਠਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੋਰਡ ਵੱਲੋਂ ਸਹਾਇਕ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰਾਂ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਕੁੱਲ 227 ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਭਰਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਬੋਰਡ ਨੇ ਭਾਵੇਂ 22 ਦਸੰਬਰ, 1979 ਨੂੰ 144 ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਪੈਨਲ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਪੰਜਾਬ ਆਰਮਡ ਪੁਲਿਸ ਬਟਾਲੀਅਨ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿਚ ਵਾਧੂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਸਿਰਜਣ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਠੁਕਰਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਸਹਾਇਕ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰਾਂ ਦੀਆਂ 170 ਅਸਥਾਈ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੇ ਉਲਟ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕੇ। ਪਿਛਲੀਆਂ 57 ਅਸਾਮੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ, 9 ਮ੍ਰਿਤਕ ਪੁਲਿਸ ਅਫਸਰਾਂ ਦੇ ਵਾਰਡਾਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਕੀ 48 ਅਸਾਮੀਆਂ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਅਦ ਦੀ ਮੰਗ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਾਕੀ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੇ ਆਰਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੇ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226. ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 320 ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਲਾਹ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਸਲਾਹ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਰਟੀਕਲ 320 (ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਰੈਂਡਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। 3) ਸਿਰਫ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਮੰਡਾ ਟੋਰੀ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੀਆਂ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ: -

“ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵਰਗੀ ਸੁਤੰਤਰ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਿਸੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ

ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਉਪਲਬਧ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਚੋਣ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਆਪਹੁਦਰੋਪਣ ਅਤੇ ਭਾਈ-ਭਤੀਜਾਵਾਦ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਹ - ਉੱਚ ਯੋਗਤਾ, ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਤਜਰਬੇ ਅਤੇ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਮਾਹਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਪਰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਨਿਯੁਕਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਵੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਉੱਚ ਜਨਤਕ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜੀ ਗਈ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੇ ਗਏ ਅਤੇ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਰਕੇ ਅਸਾਮੀਆਂ ਭਰਨੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਚੋਣ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਅੰਤਮ ਅਧਿਕਾਰ ਸਰਕਾਰ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਜੇ ਇਹ ਚੁਣਦਾ ਹੈ

Harjit Singh Sidhu and others v. State of Punjab and others
(Ujagar Singh, J. j)

ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਵਿਧਾਨ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਇਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਵਾਨਗੀ ਲਈ ਸਦਨ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, - ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 323 ਦੀ ਵਿਆਪਕ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੱਕ ਵਜੋਂ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਭਰਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ। ਇਹ ਆਪਣੀ ਮਿੱਠੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਯੋਗਤਾ ਵਾਲੇ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ, ਸਿਵਾਏ ਹੋਰ ਚੰਗੇ ਰੀਅਜ਼ ਪੁੱਤਰਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ। ਮਾੜਾ ਆਚਰਣ ਜਾਂ ਚਰਿੱਤਰ. ਸਰਕਾਰ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਪਰ ਕਿੰਨੀਆਂ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਹਨ, ਇਹ ਤੈਅ ਕਰਨਾ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ। ਸੰਭਾਵਿਤ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਭਰਤੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਚੋਣ ਅਤੇ ਚੋਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਉਸ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਅਤੇ ਸਿਲਵਾ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ 1962 Supp (1) SCR 968: (AIR 1962 SC 1130) ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਸੁਭਾਸ਼ ਚੰਦਰ ਮਰਵਾਹਾ (1974) 1 SCR ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦੋ ਪਹਿਲੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 165: (ਏਆਈਆਰ 1973 ਐਸਸੀ 2216)। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਮਿਸਟਰ ਐਥਨੀ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

(15) *ਮਨੀ ਸੁਬਰਤ ਜੈਨ ਆਦਿ* ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (4) ਵਿਚ ਤੱਥ ਇਹ ਸਨ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹੀਆਂ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੇ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰਤੀ ਕਰਨ ਲਈ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮੈਨ ਡੈਮਸ ਜਾਂ ਇੱਕ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ ਦੀ ਮੰਗ ਵੀ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੇ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਜੋੜਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ:-

“ਇਹ ਮੁਢਲਾ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਦੁਬਾਰਾ ਕਿਹਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੁਕਮ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

(4) ਏਆਈਆਰ, 1977 ਐਸਸੀ 276.

ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਅਧਿਕਾਰ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਯੋਗ ਅਧਿਕਾਰ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ, ਮੈਂਡਾ ਮੁਸ ਦੀ ਮੰਗ

ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਹੀ ਦੁਖੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਜਿਸਦਾ ਕੁਝ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕੁਝ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਫਰਜ਼ ਹੈ।

ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਧਿਆਨ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਅਸਾਮੀਆਂ ਬਾਰੇ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲਿਖਿਆ ਸੀ। ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਨਵੀਂ ਸਥਿਤੀ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਸਾਮੀਆਂ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਮੰਗਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ। ਹਾਈਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਰਵੱਈਏ ਨੂੰ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਉਮੀਦਵਾਰੀ ਦੀ ਹਮਾਇਤ ਵਿੱਚ ਅਜੀਬ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਮੂਲ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਸਿਖਰਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੋਰ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ: -

"ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਨ ਜਾਂ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਜਾਂ ਤਰੱਕੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਨਾਮ ਦੀ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ।"

(16) *ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (5)* ਵਿੱਚ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟਾਂ ਨੇ ਹਰਿਆਣਾ ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਵਾਂ ਦੀ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਲਈ ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ। ਹਰਿਆਣਾ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਖੁੱਲੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਦੁਆਰਾ ਭਰੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਦੀ ਕਲਾਸ-1 ਪੀਡਬਲਯੂਡੀ (ਸਿੰਚਾਈ ਸ਼ਾਖਾ) ਦੀ ਹਰਿਆਣਾ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਖਾਲੀ ਪਈਆਂ 44 ਅਸਾਮੀਆਂ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਹਰਿਆਣਾ। ਨਿਯਮ 7 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ 2 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਬਜ਼ਰਤੇ ਕਿ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਪ੍ਰਤੀਯੋਗੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਆਯੋਜਿਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਫਿਰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲੋੜੀਂਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦੀ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਇੱਕ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।

(5) 1988 (1) ਐਸਐਲਆਰ 377.

ਹਰੇਕ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ 40 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਘੱਟ ਮਾਸਕ ਅਤੇ ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ 50 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਾ ਹੋਣ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਉਮੀਦਵਾਰ ਜੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅੰਕਾਂ ਨੂੰ ਇੰਟਰਵਿਊ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਮੰਗ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਹਰਿਆਣਾ ਸਰਵਿਸ ਆਫ਼ ਇੰਜੀਨੀਅਰਜ਼ ਕਲਾਸ-1 ਦੀਆਂ 22 ਅਸਾਮੀਆਂ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ 8 ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਲਈ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਾਲ 1983 ਵਿੱਚ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਉਸੇ ਸੇਵਾ ਲਈ 23 ਅਸਾਮੀਆਂ

Harjit Singh Sidhu and others v. State of Punjab and others
(Ujagar Singh, J .j)

ਦੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਲਈ ਦੁਬਾਰਾ ਮੰਗ ਭੇਜੀ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਉਕਤ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਸਾਲ 1985 ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਇੱਕ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਬਲਿਕ ਹੈਲਥ ਬ੍ਰਾਂਚ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਬਿਲਡਿੰਗਜ਼ ਅਤੇ ਰੋਡਜ਼ ਬ੍ਰਾਂਚ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪੀਡਬਲਯੂਡੀ (ਸਿੰਚਾਈ ਸ਼ਾਖਾ) ਦੀਆਂ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਲਈ ਇੱਕ ਸਾਂਝਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਵਾਇਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਕਮਿਸ਼ਨ. ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਨ ਸਿਹਤ ਸ਼ਾਖਾ ਲਈ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 15 ਸੀ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤਾਂ ਅਤੇ ਸੜਕ ਸ਼ਾਖਾ ਲਈ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 8 ਸੀ ਪਰ ਸਿੰਚਾਈ ਸ਼ਾਖਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰੀ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਸਮੇਤ ਸਿਰਫ 500 ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਉਪਰੋਕਤ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿਰਫ 66 ਵਿਅਕਤੀ ਹੀ - ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਸਮੇਤ ਕੁਆਲੀਫਾਈ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ 63 ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਇੰਟਰਵਿਊ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੰਟਰਵਿਊ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਹਰਿਆਣਾ ਪੀਡਬਲਯੂਡੀ ਸਿੰਚਾਈ ਸ਼ਾਖਾ ਵਿੱਚ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਦੀ ਕਲਾਸ I ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਯੋਗ ਵਜੋਂ ਚੁਣੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂਡੀ ਦੀ ਪਬਲਿਕ ਹੈਲਥ ਅਤੇ ਬਿਲਡਿੰਗਜ਼ ਐਂਡ ਰੋਡ ਬ੍ਰਾਂਚ ਲਈ ਯੋਗ ਦੇ ਨਾਮ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵੱਲੋਂ 8 ਸਤੰਬਰ ਨੂੰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 1986. ਇਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਿੱਧੀ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਦੇ ਕੋਟੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ ਹਰਿਆਣਾ ਸਰਵਿਸ ਆਫ ਇੰਜੀਨੀਅਰਜ਼ ਕਲਾਸ I ਸਿੰਚਾਈ ਸ਼ਾਖਾ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਯੋਗ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਦੀ ਕਲਾਸ II ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਪ੍ਰੋਮੋਟ ਅਫਸਰਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਲਈ, ਕਲਾਸ I ਦੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਲਈ, ਐਡਹਾਕ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਲਈ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਅੰਤਰ-ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕੰਮਕਾਜ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 320 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਢੰਗ ਅਤੇ ਵਿਧੀ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਢੁਕਵੇਂ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨਾ ਜੋ ਮਾਪਦੰਡ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 309 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਵਿਧਾਨਿਕ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਜਾਂ ਟਕਰਾਅ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਯੋਗਤਾ ਲਈ ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ 50 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਅੰਕ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ

ਵਾਈਵਾ ਵਾਇਸ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਲਈ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦਾ । ਕਿਉਂਕਿ ਭਰਤੀ ਕਲਾਸ I ਸੇਵਾ ਲਈ ਸੀ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅੰਤਮ ਚੋਣ ਲਈ ਕੱਟ-ਆਫ ਲਾਈਨ 50 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵੀਵਾ ਵੱਲੋਂ ਇਮਤਿਹਾਨ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਆਉਟ ਲਾਈਨ ਯੋਗ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ। . ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ:-

"ਕੋਟੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦਾ ਸਵਾਲ ਤਾਂ ਹੀ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਹਰਿਆਣਾ ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵੱਲੋਂ ਸੰਯੁਕਤ ਮੁਕਾਬਲੇ ਆਦਿ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਲਈ ਚੋਣ ਕਰਵਾਉਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ; ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਯੋਗ ਅਤੇ ਯੋਗ ਪ੍ਰਤੀ ਪੁੱਤਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿੱਧੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਭਰਨ ਲਈ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਹਰਿਆਣਾ ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਕੋਲ ਹਰਿਆਣਾ ਸਰਵਿਸ ਆਫ ਇੰਜੀਨੀਅਰਜ਼ ਕਲਾਸ I ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ ਚੋਣ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਰਸੀਦਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਇੱਕ ਮੰਗ, ਪੀਡਬਲਯੂਡੀ, ਇਮਾਰਤਾਂ ਅਤੇ ਸੜਕਾਂ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਸਿਹਤ ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸਿੰਚਾਈ ਸ਼ਾਖਾ ਲਈ ਵੀ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। ਦੂਸਰਾ, ਆਯੋਜਿਤ ਮੁਕਾਬਲੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੀ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂਡੀ ਸਿੰਚਾਈ ਸ਼ਾਖਾ ਵਿਚ ਹਰਿਆਣਾ ਸਰਵਿਸ ਆਫ ਇੰਜੀਨੀਅਰਜ਼ ਕਲਾਸ I ਵਿਚ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਚੁਣੇ ਗਏ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਸੂਚੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਭੇਜੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੇ ਵਿਧਾਨਿਕ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਜਾਂ ਬਾਈਪਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਸਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਕਲਾਸ II ਸੇਵਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਪ੍ਰੋਮੋਟ ਅਫਸਰਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਦੇ ਕੋਟੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਐਡਹਾਕ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ , ਤਾਂ ਇਹ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਅਣਸੁਖਾਵੀਂ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਜੋ ਨਾ ਤਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਜਾਂ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ, ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਦੀ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(17) ਇੱਕ ਹੋਰ ਦਲੀਲ ਇਹ ਉਠਾਈ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸਿੱਧੀ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਦੇ ਕੋਟੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਸਾਮੀਆਂ ਉਪਲਬਧ ਹਨ ਅਤੇ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਵਿੱਚੋਂ ਭਰੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਖਾਲੀ ਪਈਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹਰਿਆਣਾ ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਤੋਂ ਯੋਗ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਭਰੇ। ਨੂੰ

ਇਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਕਰੇ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ:-•

“ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਵਰਗੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਹਰਿਆਣਾ ਸਰਵਿਸ ਆਫ ਇੰਜੀਨੀਅਰਜ਼ ਕਲਾਸ I ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਕੋਈ ਯੋਗ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ , ਸਿਰਫ ਇਹ ਤੱਥ ਹੈ ਕਿ ਅਸਾਮੀਆਂ ਖਾਲੀ ਪਈਆਂ ਹਨ। ਉਹ
(11) 1988 (1) SLR 491.

Harjit Singh Sidhu and others v. State of Punjab and others
(Ujagar Singh, J. j)

ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਗੈਰ-ਉਚਿਤ ਪਰ ਪਾਏ ਗਏ ਯੋਗ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਭੇਜਣ ਲਈ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ । ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦੂਜੀ ਦਲੀਲ ਵੀ ਬਿਨਾਂ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਹੈ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ”

ਨੀਲਿਮਾ ਸ਼ਾਂਗਲਾ ਬਨਾਮ *ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ* 1986 (3) ਐਸਐਲਆਰ 389 ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਖਿਆ: -

“ਨਿਯਮ 7(2) *ibid* ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪਾਸ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਯੋਗਤਾ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਅੱਗੇ ਭੇਜਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲੋੜੀਂਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਯੋਗ ਅਤੇ ਢੁਕਵਾਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਅਥਾਰਟੀ 'ਤੇ ਰਾਈਡਰ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੀ ਇਕੋ ਇਕ ਵਿਵਸਥਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਇਸ ਸਟੈਂਡ ਦੀ ਹਮਾਇਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਨਾਵਾਂ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇੰਟਰਵਿਊ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿਚ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅੰਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਸਨੇ ਕੁੱਲ ਗੇਟ ਵਿੱਚ ਘੱਟੋ ਘੱਟ 50 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਅੰਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਸਨ । ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਚ ਪਾਸ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਬੰਧਨ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਬਿਨਾਂ - ਕਿਸੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਹੈ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ”

(18) ਦੂਜੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ *ਰਾਮ ਭਗਤ ਸਿੰਘ* ਏ.ਵੀ. *ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ* ਦੇਸੀ (6), ca ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਹਰਿਆਣਾ ਸਿਵਲ ਦੇ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰਸ ਨਿਯਮ 2 ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ।

(6) 1986 ਦਾ CWP ਨੰ. 1313.

ਸੇਵਾ (ਨਿਆਂਇਕ ਸ਼ਾਖਾ) ਹਰਿਆਣਾ 1ਲੀ ਸੋਧ ਨਿਯਮ। 1974 ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ *ਵੀਵਾ ਵਾਇਸ* ਸਮੇਤ ਕੁੱਲ ਵਿੱਚ ਘੱਟੋ ਘੱਟ 55 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਅੰਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ। *ਲਈ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਹੈ।* ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਅੱਗੇ *ਸੁਣਵਾਈ ਹੋਈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਅਸਫਲ ਹੋ ਗਈਆਂ ਅਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ।* ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ:-

ਵਿਵਾ ਵੈਸ ਟੈਸਟ ਸਮੇਤ ਸਾਰੇ ਪੇਪਰਾਂ ਦੇ ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ ਘੱਟੋ ਘੱਟ 55 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਅੰਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ , ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇੱਕ ਮਿਆਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਉਪ-ਜੱਜ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ

ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਤੰਦਰੁਸਤੀ ਜਾਂ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਨਿਯਮ 7 ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਲਿਖਤੀ ਪੇਪਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ ਸਿਰਫ਼ 45 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਅੰਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਲਈ ਲਿਖਤੀ ਅਤੇ ਵੀਵਾ ਵੈੱਸ ਟੈਸਟ ਸਮੇਤ ਸਾਰੇ ਪੇਪਰਾਂ ਦੇ ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ 55 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਅੰਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੈ (ਜਿਸ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅੰਕ। *ਵੀਵਾ ਵੈੱਸ ਟੈਸਟ* 200 ਹੈ), ਨਿਯਮ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲਿਖਤੀ ਪੇਪਰਾਂ ਵਿੱਚ 45 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਘੱਟ ਅੰਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਭਾਵ ਪ੍ਰਤੀ ਪੁੱਤਰ ਜੋ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ, ਭਾਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵੀਵਾ ਵਾਇਸ ਵਿੱਚ 100 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਅੰਕ (200 ਅੰਕ) ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਹੋਣ, ਚੋਣ ਲਈ ਯੋਗ ਹਨ। ਇੰਟਰਵਿਊ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਦਾ ਮਕਸਦ ਸਿਰਫ਼ ਵਿਅਰਥ ਇੰਟਰਵਿਊਆਂ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਦੋਂ *ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਯਾਦਵ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ)* ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਇੰਟਰਵਿਊ/ *ਵੀਵਾ ਵੈੱਸ ਟੈਸਟ* ਲਈ ਅੰਕਾਂ ਨੂੰ 200 ਤੋਂ ਘਟਾ ਕੇ 120 ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਮਿਆਰ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨੌਕਰੀ ਲਈ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਜਾਂ ਤੰਦਰੁਸਤੀ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯਮ 8 ਦੁਆਰਾ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ *ਵੀਵਾ ਵਾਇਸ ਟੈਸਟ* ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅੰਕਾਂ ਨੂੰ 200 ਤੋਂ ਘਟਾ ਕੇ 120 ਕਰਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਲਿਖਤੀ ਪੇਪਰਾਂ ਵਿੱਚ 45 ਤੋਂ 49 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇੰਟਰਵਿਊ ਜਾਂ *ਵੀਵਾ ਵਾਇਸ ਟੈਸਟ* ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਬੇਲੋੜਾ, ਪਰ ਫਿਰ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਨੌਕਰੀ ਲਈ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਤੰਦਰੁਸਤੀ ਜਾਂ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯਮ 8 ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਸਟੈਨ ਡਾਰਡ 'ਤੇ ਇਸਦਾ ਬਿਲਕੁਲ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ। ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਕੁਝ ਉਮੀਦਵਾਰੀ ਮਿਤੀਆਂ ਜੋ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ, ਇੰਟਰਵਿਊ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਪੱਖਪਾਤ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਅਸੰਗਤਤਾ ਅਜਿਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਨਿਯਮ 8 ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਉਪਬੰਧਾਂ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਗੈਰ-ਚੋਣ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ।"

19. ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਿਯਮ ਪੀਸੀਐਸ (ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸ਼ਾਖਾ) ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਉੱਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸ (ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਬ੍ਰਾਂਚ) ਨਿਯਮ 1951 ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਅੰਤਰ ਹੈ ਜੋ ਥੋੜਾ ਵੱਖਰਾ ਤਰੀਕਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਅਦ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਪੀਸੀਐਸ (ਨਿਆਇਕ ਸ਼ਾਖਾ) ਦੇ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਭਾਵੇਂ ਸਥਾਈ ਜਾਂ ਅਸਥਾਈ ਜਾਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਹੋਣ, ਉਸ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਭਰੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਮੁੱਖ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਨਾਮ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਉਸ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਐਂਟਰੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਕਰਵਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਨਤੀਜਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਫਿਰ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਨਾਮ ਦਰਜ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ *ਸ਼੍ਰੀ ਮਦਨ ਮੋਹਨ ਅਗਰਵਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਹੋਰ*, (7) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨਜਿੱਠਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਚੁਣੇ ਗਏ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦਾ ਪੈਨਲ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਐਂਟਰੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਲੋੜੀਂਦੇ

Harjit Singh Sidhu and others v. State of Punjab and others
(Ujagar Singh, J .j

ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਐਂਟਰੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਜਾਂ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚੋਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ।

20. ਇਹ ਪੀਸੀਐਸ (ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਬ੍ਰਾਂਚ) ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੀ ਕਿ 'ਨੀਲਿਮਾ ਸਾਂਗਲਾ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰ) ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਯੋਗ ਅਤੇ ਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਮਿਤੀਆਂ, ਜੇਕਰ ਅਸਾਮੀਆਂ ਉਪਲਬਧ ਹੋਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹਨ, ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਜਿਹੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਨੀਲਿਮਾ ਸਾਂਗਲਾ ਨੇ ਟੈਸਟ ਪਾਸ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਯੋਗ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਉਸਦੇ ਨਾਮ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ।

21. ਇੱਕ ਹੋਰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਐਮਵੀਵੀਐਸ ਮੁਰਤੀ (8) ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਸਾਲ 1983 ਵਿੱਚ ਯੂਨੀਅਨ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦਿੱਤੀ। ਇਹ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਭਾਰਤੀ ਪੁਲਿਸ ਸੇਵਾ ਸਮੇਤ ਕਈ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਸੀ। ਕਾਲਮ 22 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣੇ ਅਰਜ਼ੀ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ, ਉਹ

(7) 1981 (2) SLR 23.

<8) 1987 (5) SLR 708.04

ਨੇ ਸਿਰਫ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਲਈ ਆਪਣੀ ਤਰਜੀਹ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ.. ਉਸਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਮੈਰਿਟ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ 280ਵੇਂ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਭਾਵ ਆਪਣੀ ਪਸੰਦ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਭਰਤੀ ਹੋਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ ਤਰਜੀਹਾਂ ਨਾ ਦਰਸਾਉਣ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਅਣਜਾਣਤਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਯੂਨੀਅਨ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੀ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ। ਉਸਨੂੰ 14 ਅਗਸਤ, 1984 ਨੂੰ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਉਪਲਬਧਤਾ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਮੈਰਿਟ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਦਰਜਾਬੰਦੀ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਉਪਾਵਾਂ ਲਈ ਤਰਜੀਹ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਉਸਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਪੁਲਿਸ ਸੇਵਾ ਉਪ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਿਖਲਾਈ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਪਰ 1984 ਦੀ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ ਉਪ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਲਈ ਬੈਠਿਆ ਅਤੇ ਫਿਰ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ ਜਾਂ ਭਾਰਤੀ ਪੁਲਿਸ ਸੇਵਾ ਲਈ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਫਰਵਰੀ, 1985 ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਕੇਂਦਰੀ ਸੂਚਨਾ ਸੇਵਾ, ਗਰੁੱਪ ਏ ਵਿੱਚ 1983 ਦੇ ਇਮਤਿਹਾਨ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ। - ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਭਾਰਤੀ ਪੁਲਿਸ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਕਿ ਆਖਰੀ ਵਿਅਕਤੀ ਅਜਿਹੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ 1983 ਦੀ ਮੈਰਿਟ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ 291ਵੇਂ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਸੀ। ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਖੇ ਗਏ ਹਨ: -

“ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਜਿਸ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਸੇਵਾ ਦੀ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸ ਐਗਜ਼ਾਮੀਨੇਸ਼ਨ ਰੂਲਜ਼, 1983 ਦੇ ਨਿਯਮ 2 ਅਤੇ 17, ਜੋ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਵੰਡ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵੇਂ ਹਨ, ਵੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਨ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਟੈਂਡ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਇਹਨਾਂ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

22) ਸੀ 3 ਕੇਸ ਵਿੱਚ *ਡਾ. ਜੈਸੀ ਨਰਾਇਣ ਤਮਿਸਰਾ* ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਦੇ *ਰਾਜ 3* ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਚੋਣ ਅਹੁਦਿਆਂ ਲਈ ਤਰੱਕੀ ਦਾ ਸਵਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ-ਸੰਬੰਧੀ *ਸੰਬੰਧ* ਢੁਕਵੀਂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰੇ ਜੋ ਸਭ ਤੋਂ ਢੁਕਵੇਂ ਸਮਝੇ ਜਾਣ। ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ “ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਵਾਂਗੇ ਅਤੇ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਰਕਾਰ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਸ ਸ਼ਿਸ਼ੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਇਹ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ

(8) 1970 ਐਸਐਲਆਰ 923.

ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਮਦਦ ਲੈਣ ਲਈ। ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਮੰਗਵਾਉਣਾ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਨੋਟਿੰਗਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪਾਸ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਪੱਤਰ-ਵਿਹਾਰ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। - ਕਮਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਵਿਚਕਾਰ ਈ.ਡੀ.

23) *ਜਤਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬੇਦੀ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (10)* ਵਿੱਚ, *ਪੰਜਾਬ* ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਲੋਕ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਅਸਥਾਈ ਮਕੈਨੀਕਲ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਦੀਆਂ 79 ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ ਬਿਨੈ ਪੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ ਬੀ.ਐਡ.ਆਰ. ਸ਼ਾਖਾ ਲਈ ਸਨ। ਜਨ ਸਿਹਤ ਸ਼ਾਖਾ ਲਈ ਅਤੇ 15 ਸਿੰਚਾਈ ਸ਼ਾਖਾ ਲਈ। ਇੰਟਰਵਿਊ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ। ਮੁੱਖ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਬੀ.ਐਡ.ਆਰ. ਸ਼ਾਖਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਭਾਗ ਲਈ ਦੋ ਦੀ ਬਜਾਏ 5 ਅਸਾਮੀਆਂ ਮੰਗੀਆਂ ਅਤੇ ਕੁਝ ਪੱਤਰ ਵਿਹਾਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਬੀ.ਐਡ.ਆਰ. ਸ਼ਾਖਾ ਵਿੱਚ ਪੰਜ ਟੈਂਪੋ ਰੇਰੀ ਮਕੈਨੀਕਲ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਦੋ ਦੀ ਬਜਾਏ ਪੰਜ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰੇ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਪੰਜ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਾਬਕਾ ਸੈਨਿਕ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਚਾਰ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੋ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਸੀ। ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀ ਜਾਂ ਸਾਬਕਾ ਸੈਨਿਕ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਉਡੀਕ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜੋ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ 3 ਫਰਵਰੀ, 1973 ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਕੈਨੀਕਲ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ ਨਵਾਂ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ

(11) 1988 (1) SLR 491.

Harjit Singh Sidhu and others v. State of Punjab and others
(Ujagar Singh, J .j)

ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਦੱਸਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇੱਕ ਪੋਸਟ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀ ਲਈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਾਬਕਾ ਸੈਨਿਕ ਲਈ ਰਾਖਵੀਂ ਸੀ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਇਸ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਐੱਲ.ਪੀ.ਏ. ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹੀ ਤਰਕ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਨੀਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਭਰਨ ਲਈ ਚੋਣ ਮੈਰਿਟ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚੋਂ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਮੈਰਿਟ ਸੂਚੀ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਬਾਰੇ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੈਰਿਟ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਨੀਤੀ ਜਿਸ ਅਨੁਸਾਰ ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਮੈਰਿਟ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੇ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅੰਦਰ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਨਵਾਂ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਬਣਾਏ ਬਿਨਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੀਤੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਇਹ

(9) 1974 SLWR 360.

(10) ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਦਿੱਤੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਚੋਣ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਮੈਰਿਟ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹੀ ਚੋਣ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੀਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਨੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਕਿ ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਕੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਲਾਂਚ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਉਠਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

24) *ਯੂਪੀ ਦੇ ਰਾਜ* ਵਿੱਚ ਆਰ.ਵੀ. ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ 1970, 1972 ਅਤੇ 1973 ਵਿੱਚ (*iRafiquddin andeothers*), (11), i ਨਿਆਂਇਕ ਉਪ ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 3 ਸਤੰਬਰ, 1970 ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ, ਮੁਨਸਿਫਾਂ ਦੀਆਂ 85 ਅਸਾਮੀਆਂ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 918 ਹਾਜ਼ਰ ਸਨ ਪਰ ਸਿਰਫ਼ 294 ਨੂੰ *ਵੀਵਾ ਵੋਸ* ਟੈਸਟ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਹਿਲੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ 46 ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਹੋਰ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਟੈਸਟ ਵਿੱਚ ਯੋਗਤਾ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ 40 ਅੰਕਾਂ ਨੂੰ ਘਟਾ ਕੇ 35 ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 25 ਅਪ੍ਰੈਲ 1972 ਨੂੰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ 33 ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਤਰੀਕਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸੂਚੀ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਾਰੇ 79 ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਮਈ 1972 ਤੋਂ 12 ਜੂਨ, 1973 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ 17 ਜੁਲਾਈ, 1973 ਨੂੰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ 1970 ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ 79 ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਇਮਤਿਹਾਨ 1972 ਵਿੱਚ 150 ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਨਵੰਬਰ, 1973 ਵਿੱਚ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਨਤੀਜਾ 26 ਜੂਨ, 1974 ਨੂੰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 1975 ਤੋਂ 1977 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ 150 ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਅੰਤਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੇਸ .ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 24 ਜੁਲਾਈ, 1973 ਦੇ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ *ਰਾਹੀਂ* ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 9 ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਪ੍ਰਵਾਨ ਅਧੀਨ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਅੰਕਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇੱਕ

ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨਾ। ਇਸ ਇਨਕਾਰ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ 3 ਮਈ 1974 ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਅਤੇ ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਹੋਈ ਅਤੇ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਹੋਏ ਫੈਸਲੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। 1970 ਵਿੱਚ ਆਯੋਜਿਤ ਇਮਤਿਹਾਨ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਸ ਨੇ ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ 40 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅੰਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਪਰ ਉਹ *ਵਿਵਾ ਵੈੱਸ ਵਿੱਚ ਯੋਗਤਾ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇ*। ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਫਾਰਮ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਅਸਫਲ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅੰਕ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਨਾ ਹੋਵੇ। *viva Voce* ਵਿੱਚ ਯੋਗਤਾ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਸਫਲ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਅਰਜ਼ੀ ਫਾਰਮ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਅਜਿਹੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਭੇਜਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ ਜੋ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, 1970 ਦੇ ਇਮਤਿਹਾਨ ਦੇ 37 ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ *ਵਿਵਾ ਵੈੱਸ* ਵਿੱਚ 35 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਯੋਗਤਾ \ ਅੰਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਸਨ ਪਰ ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ 40 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅੰਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨੋਟ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਉਮੀਦਵਾਰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਪਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਤੀਜੀ ਸੂਚੀ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰਫੀਕੁਦੀਨ ਅਤੇ 36 ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਨਾਂ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ 37 ਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 21 ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕੀਤੀ। ਬਾਕੀ 16 ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੁਬਾਰਾ 1972 ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਾਰਚ 1977 ਵਿੱਚ, 1970 ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਯੋਗੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਸਫਲ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਸੂਚੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਕਤ 21 ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਕੇਸ ਨੂੰ ਵਿਸਤਾਰ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਨ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ: -

“ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਧੀਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਕੋਈ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਇਸ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਦੇ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉੱਚ ਪੱਧਰੀ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਗੈਰ-ਪ੍ਰਾਪਤ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਗਿਣਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਤੋਂ ਕੋਈ ਬਚਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ 1970 ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਪ੍ਰਾਪਤ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਉੱਚ ਪੱਧਰੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਸੇਵਾ ਦੀ ਭਰਤੀ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨਿਕ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤ੍ਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਭਰਤੀ ਉਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਤੀਸਰੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚੋਂ 21 “ਅਸਥਾਪਿਤ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ” ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉੱਚ ਪੱਧਰੀ ਕਮੇਟੀ ਜਿਸ ਨੇ *ਵੀਵਾ ਵਾਇਸ ਟੈਸਟ* ਲਈ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਿੰਨੀ ਮਾਮ ਅੰਕਾਂ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕੁੱਲ 40 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਅੰਕਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਭਰਤੀ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ

Harjit Singh Sidhu and others v. State of Punjab and others
(Ujagar Singh, J .j

ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ।

ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਵੀ ਕਮੇਟੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

14. ਅਸੀਂ ਹੈਰਾਨ ਹਾਂ ਕਿ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ, ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੇ ਇਸ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਜੋ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਸੀ। ਭਾਵੇਂ ਉੱਚ ਪੱਧਰੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਗਠਿਤ ਕੀਤੀ ਉੱਚ ਪੱਧਰੀ ਕਮੇਟੀ ਕੋਲ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਕਰਨ ਅਤੇ - *ਵੀਵਾ ਵੈੱਸਟੈਸਟ* ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਅੰਕਾਂ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਸਫਲ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

25) ਅਸੀਂ ਜਨਤਕ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਲਈ ਜਨਤਕ:nServ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਦੀਆਂ *ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ*। ਰਫੀਕੁਦੀਨ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸਰਵਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਕੀਮਤੀ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨਾਲ ਸਾਡੀਆਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦਾ ਉਪਯੋਗੀ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ: -

“ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਇੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਤੇ ਸੁਤੰਤਰ ਅਥਾਰਟੀ ਹੈ। ਇਹ ਜਨਤਕ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਚੋਣ ਅਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਭੂਮਿਕਾ ਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਦੁਕਵੇਂ ਅਤੇ ਕੁਸ਼ਲ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਕੇ ਜਨਤਕ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਚ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸੁਤੰਤਰ ਅਤੇ ਬਾਹਰਮੁਖੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਕਰਤੱਵ ਨਿਭਾਉਣੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਜਿਹੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ। ਨਿਯਮ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮੁਕਾਬਲੇ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਕਰਵਾਉਣ ਅਤੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਾਪਦੰਡਾਂ 'ਤੇ ਯੋਗ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਉੱਚ ਪੱਧਰੀ ਕਮੇਟੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ ਜੋ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਾਪਦੰਡ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਨੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਪੱਖੋਂ ਭਾਵੇਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਸੀ. ਨੇ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਤਹਿਤ ਅਸਥਾਨਿਤ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।” ਇਕ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹਰਿਆਣਾ *ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਸੁਭਾਸ਼ ਚੰਦਰ ਮਰਵਾਹਾ* (12), ਤੱਥ ਇਹ ਸਨ ਕਿ 3 ਫਰਵਰੀ, 1970 ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਇਕ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ *ਗਿਆ* ਸੀ ਕਿ ਹਰਿਆਣਾ ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਭਰਤੀ ਲਈ ਇਕ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਲਵੇਗਾ। ਹਰਿਆਣਾ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸ (ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਬ੍ਰਾਂਚ) ਵਿੱਚ 15 ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ ਉਮੀਦਵਾਰ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਮੁਕਾਬਲੇ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ, ਜਿਸਦਾ ਨਤੀਜਾ 6 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1971 ਨੂੰ ਹਰਿਆਣਾ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਿਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਚਾਲੀ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੇ 45 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਜਾਂ ਵੱਧ ਅੰਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੂਚੀ ਦੇ

Harjit Singh Sidhu and others v. State of Punjab and others
(Ujagdr Singh, J.)

ਲੜੀ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਸੱਤ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਜੋ ਉਸ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਨੰਬਰ 8, 9 ਅਤੇ 13 'ਤੇ ਸਨ, ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਹਾਲਾਂਕਿ ਉੱਚੇ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਸਨ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ 55 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਘੱਟ ਅੰਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਉੱਚ ਪੱਧਰ ਨੂੰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਸਬ-ਜੱਜ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। - ਨਿਆਂਇਕ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਯੋਗਤਾ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ 15 ਅਸਾਮੀਆਂ ਖਾਲੀ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਸਨ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿਰਫ ਸੱਤ ਨੂੰ ਚੁਣਨ ਅਤੇ ਚੁਣਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਤਜਵੀਜ਼ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਮਿਆਰ ਜੋ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ। ਰਾਜ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਭਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉੱਚ ਮਿਆਰਾਂ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲੇ ਸੱਤ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ.. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ। ਉਸ ਰਿੱਟ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ। ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 10 (1) ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇੰਦਰਾਜ ਹੀ ਉਸਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕਿ 15 ਅਸਾਮੀਆਂ ਭਰਨ ਲਈ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਸਿਖਰਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਤੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਕੋਈ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀ ਨਾ ਭਰੇ।

26)) ਨਿਰਣੇ ਤੋਂ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਸਭ ਤੋਂ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹਨ: -

“ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਹੈ?”

(11)

ਸੂਚੀ, ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਚੋਣ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੇ ਗਏ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਚੋਣ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜ਼ਾਹਿਰ ਹੈ ਕਿ ਰਜਿਸਟਰ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੀ ਰੱਖਣਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿਚ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਹੜੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਖਾਲੀ ਪਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿਹੜੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿਚ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਹਨ। ਸੇਵਾ ਨਿਯਮ ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨਾਲ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਕੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹਨ। ਉਹ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਭਾਗ ਸੀ ਵਿਚ ਨਿਯਮ 11 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੈਡੀਕਲ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਅੰਤਮ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਕ ਵਾਰ ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿਚ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਨਾ ਹੀ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ, ਨਾ ਹੀ

ਰਾਜ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਹਟ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਸਿਵਾਏ ਨਿਯਮ 10 (ii) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੱਛੜੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਅਤੇ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀਆਂ ਅਤੇ ਕਬੀਲਿਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਰਾਖਵਾਂਕਰਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲਗਭਗ 40 ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ 45 ਫੀਸਦੀ ਅੰਕਾਂ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸੇ ਗਏ ਨਿਯਮ 10(1) ਦੁਆਰਾ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੇ ਨਾਂ ਦੀ ਇਸ ਸੂਚੀ ਵਿਚ ਸਿਰਫ਼ ਐਂਟਰੀ ਹੀ ਉਸ ਨੂੰ ਐਡੀਸ਼ਨ ਨਿਯੁਕਤ ਹੋਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ। ਇਹ ਇਸਤਿਹਾਰ ਕਿ 15 ਅਸਾਮੀਆਂ ਭਰੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਹਨ, ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਇਹ, ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਤੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਕੋਈ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨਾ ਭਰੇ। ਅਜਿਹੇ ਵਿੱਚ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਨੰਬਰ ਵਾਲੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਸੂਚੀ ਸਿਰਫ਼ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਹੜੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਕੋਲ ਨਿਯਮਾਂ ਅਧੀਨ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਹਨ। ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਚੋਣ ਦਾ ਪੜਾਅ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਇਕੱਲੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਹੈ ਜੋ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੀ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਤਸਵੀਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਸੂਚੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਹੜੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਲਈ ਚੁਣੇ ਗਏ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੇ ਗਏ ਰਜਿਸਟਰ 'ਤੇ ਦਾਖਲ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਭਰੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਚੋਣ ਸੂਚੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਮਿਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਮ ਭੇਜੇਗਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਉਸ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਗਏ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਭੇਜੇਗਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਇਸ ਲਈ, ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਭੂਮਿਕਾ ਨਹੀਂ ਨਿਭਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਚੁਣੀ ਸੂਚੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਅਸਾਮੀ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਪਬਲਿਕ! ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਪਹਿਲੇ 15 ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਲਈ ਰੋਲ ਭੇਜੇ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ/ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਥੇ 15 ਅਸਾਮੀਆਂ ਹਨ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਰੁਟੀਨ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਪਹਿਲੇ 15 ਨਾਮ ਭੇਜੇ ਸਨ।

27)) ਸਾਡੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਅਤੇ ਵਿਲੱਖਣ ਰੁਤਬਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਪਛਾਣ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਸੇਵਾ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਕਿਸੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ - ਇੱਕ ਵਿਲੱਖਣ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਵੱਖਰੀ ਸਥਿਤੀ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇਹ ਦਰਜਾ ਦੇਣ ਪਿੱਛੋਂ ਮਕਸਦ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਅਤੇ ਲੱਭਣਾ ਔਖਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਨਿਰਮਾਤਾ

Harjit Singh Sidhu and others v. State of Punjab and others
(Ujagdr Singh, J.)

ਅਜਿਹੇ ਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਸੰਸਥਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਦਖਲ ਦੇ ਨਿਭਾਉਣ। ਇਸ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਫਲ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਸੀਵਿਯਨ ਦੇ ਨਿਰਮਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸਮਝੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ।

28) ਜੇ.ਆਰ. ਰਘੁਪਤੀ ਆਦਿ ਬਨਾਮ ਏਪੀ ਸਟੇਟ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ, (13) ਦੇ ਕੇਸ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਉਹ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮੰਡਲ ਹੈੱਡਕੁਆਰਟਰ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਆਧਾਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਡਿਸਟ੍ਰਿਕਟ (ਫਾਰਮੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ, 1974 ਦੀ ਧਾਰਾ 3(5) ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਗਾਈਡ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਸ ਇੱਕ ਥਾਂ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਲਾਈਨਾਂ ਵਧੇਰੇ ਕੇਂਦਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਥਿਤ ਸਨ ਜਾਂ ਦੂਜੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਉਹ ਸਥਾਨ ਆਮ ਜਨਤਾ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਨੂੰ ਵਧਾਵਾ ਦੇਵੇਗਾ, ਜਾਂ ਹੈੱਡਕੁਆਰਟਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼-ਤੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ- ਇਸਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਵਿਕਸਤ ਕਰਨ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨਾਲ ਸਥਾਨ. ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮੁੱਖ ਦਫਤਰ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਲਈ ਇਹ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਸਿਰਫ ਕਲੈਕਟਰਾਂ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ। ਮਾਲ ਮੰਡਲ ਦੇ ਗਠਨ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਮੁੱਖ ਦਫਤਰ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਵਿਵੇਕਸ਼ੀਲ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿਚ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਮੰਡਾ ਮੁਸ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿਚ ਕੋਈ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਨੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੱਕ ਨੂੰ ਜਨਮ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ।

29)) LPA ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ ਅਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕੁਝ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਹਦਾਇਤਾਂ ਇਸ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਭਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਵਾਰ ਉਮੀਦਵਾਰ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਲਈ ਗਈ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਯੋਗਤਾ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਪੋਸਟ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਜੋ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਪਲਬਧ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਆਯੋਜਿਤ ਪ੍ਰੀਖਿਆ. ਵਕੀਲ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।

30)) ਭੰਵਰ ਸਿੰਘ ਰਾਜਪੂਤ ਬਨਾਮ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ, (.14) ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਬੁੱਕ ਵਿੱਚ ਜਨਮ ਮਿਤੀ ਗਲਤ ਹੋਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਝਗੜੇ ਸੋਹਣ ਸਿੰਘ ਬਾਵਾ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (15), ਮਾਣਕ ਚੰਦ ਵੈਦਿਆ ਬਨਾਮ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ (16), ਹਰੀ ਪਰਸ਼ਾਦ ਹਾਂਡਾ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (17), ਸ. ਸੇਲਵਾਵਿਨਯਾਗਮ ਬਨਾਮ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (18), ਬ੍ਰਿਗੇਡੀਅਰ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਯੂਨੀਅਨ (19)। ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਜਨਮ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਦਰੁਸਤ ਕਰਨ ਲਈ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੀ ਰਿੱਟ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਵਿਵਾਦ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(14) AIR 1963 M.P. 335.

(15) 1967 SLR 934.

- (16) 1976 (1) SLR 402.
 (17) 1984 (3) SLR 737.
 (18) 1985 (3) SLR 412.
 (32) 1986 (1) SLR 754.

ਗਲੈਡਸਨ ਮੇਨਿਨੋ ਵਾਜ਼ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਡੀਨ ਗੋਆ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ, (20) ਦਾ ਕੇਸ ਪਹਿਲੇ ਸਾਲ ਦੇ ਐਮਬੀਬੀਐਸ ਕੋਰਸ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਪ੍ਰੋਮੋਸਰੀ ਐਸਟੇਪਲ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(33) ਸਈਅਦ ਸ਼ਮੀਨ ਅਹਿਮਦ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (21), ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਵੀ.ਕੇ.ਪੀ. ਜੋਸ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ (22) ਅਤੇ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼ ਐਂਗਲੋ ਅਫਗਾਨ ਏਜੰਸੀਆਂ ਆਦਿ (23) ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਰਕੂਲਰ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਰਕਾਰ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦ ਸਨ।

ਕੇ.ਕੇ. ਜਗੀਆ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ (23ਏ), ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(34) ਇੱਕ ਹੋਰ ਕੇਸ, ਪਰਮਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸੰਧੂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਰਾਖਾ ਮੱਲ (24), 1986 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 6727 ਵਿੱਚ ਨਿਰਭਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਿਰ ਨੇ ਦੀਵਾਨੀ ਗਲਤੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਪੜਤਾਲ/ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਆਫ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਕਾਡਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 22 ਮਾਰਚ 1979 ਨੂੰ ਏਆਈਆਰ 1979 ਐਸਸੀ 1073 ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਸੀ। ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਇਸ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਸਰਵਿਸ ਰੂਲਜ਼ 1959 ਦੇ ਨਿਯਮ 3, 6, 8 ਅਤੇ 10 ਦੀ ਰਚਨਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜਿੱਥੇ ਭਰਤੀ ਦੇ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦੋਵਾਂ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਭਰਤੀ ਨੂੰ ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਭਰਤੀ-ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਸਰੋਤ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਲਾਭ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਕੋਟੇ ਦੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਹੋਰ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨੂੰ ਲਾਭਦਾਇਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹੇਠਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ: -

"ਸੇਵਾ ਨਿਆਂ-ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੀਆਂ ਇਹਨਾਂ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਾਸ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਸਥਾਨ ਦੇਣਾ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ

- (19) ਏਆਈਆਰ 1981 ਗੋਆ 21.
 (20) 1981 (1) SLR 100.
 (21) 1973 (1) SLR 910.
 (22) AIR 1968 SC 718. (23A) 1984(2) SLR 741.
 (23) ਏਆਈਆਰ 1983 ਐਸਸੀ 314.

Harjit Singh Sidhu and others v. State of Punjab and others
(Ujagdr Singh, J.)

ਨਿਯਮ 10 ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਨਿਆਂ-ਸ਼ਾਸਤਰ ਵਿੱਚ ਆਮ ਧਾਰਨਾ ਤੋਂ ਹਟਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸੇਵਾ ਨਿਆਂ-ਸ਼ਾਸਤਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰੋਸਟਰ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ - ਕਿਸੇ ਕਾਡਰ ਦੀ ਭਰਤੀ ਲਈ ਕੋਟਾ ਨਿਯਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੋਟੇ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਭਰੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਹਨ। ਕੋਟੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਕਿਸ ਸਰੋਤ ਤੋਂ ਭਰਤੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਕੋਟੇ ਦੇ ਨਿਯਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਵਧਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰੋਮੋਟੀ ਜਲਦੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਛੋਟੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਿੱਧੇ ਭਰਤੀ ਲੱਭੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਜਾਰੀ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ, ਇਸ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਦਿੱਤੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਮੋਟ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਹਰ ਵਾਰ ਖਾਲੀ ਥਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਸਰੋਤ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਕੇ ਭਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਭਰਤੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਕੋਟੇ ਦੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਕਾਫੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਵਿਗਾੜ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਭਰਤੀ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਕੋਟੇ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਇਹੀ ਮਤਲਬ ਸੀ ਜਦੋਂ ਇਸ ਨੇ ਕਿਹਾ: “ਕੋਟਾ ਨਿਯਮ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਭਰਤੀ ਕੋਟੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇ ਸਰੋਤਾਂ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਟਾ 4:1 ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਲਈ ਚਾਰ ਪ੍ਰੋਮੋਟ ਹੈ।”

ਇਹ ਕੇਸ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(35) *J* ਵਿੱਚ *ਜਸਭਾਈ ਮੋਤੀਭਾਈ* ਬਨਾਮ *hRoshannKumar*, (25), 'Ca Proprieto the Cinematograph Film ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਸਿਨੇਮਾਟੋਗ੍ਰਾਫ਼ ਫਿਲਮ ਨੂੰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ *ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।* ਵਪਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਰੋਧੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਸਿਖਰਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ *ਲੋਕਸ ਸਟੈਂਡ* ਹੋਣ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਇੱਕ "ਪੀੜਤ ਵਿਅਕਤੀ" ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਵਿਭਿੰਨ, ਪਰਿਵਰਤਨਸ਼ੀਲ ਕਾਰਕਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਇਰਾਦੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ, ਖਾਸ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਸੀਮਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪੀੜਤ ਪੱਖਪਾਤ ਅਤੇ ਸੱਟ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਹੱਦ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(25) ਏਆਈਆਰ 1976 ਐਸ.ਸੀ. 578.

(36) ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ: *twe5* 1 ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ-ਵਿਜ਼ੂਅਲ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ। 1984 ਦਾ ਐਲਪੀਏ ਨੰਬਰ 573 1982 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 4759 ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ 23 ਮਈ, 1984 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਮਿਤੀ 12 ਮਾਰਚ

ਨੂੰ ਇੱਕ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਨੰਬਰ 34 ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬੀਡੀ ਅਤੇ ਪੀਓ ਦੀਆਂ 9 ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ 1979 ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਅਪਲਾਈ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨ ਵਿੱਚ 18 ਮਾਰਚ, 1978 ਨੂੰ ਉਕਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ 13 ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵਰਗੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ 1979 ਦੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਚੁੱਕੇ ਸਨ, ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਅਪਲਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਲਈ ਅਤੇ ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇੰਟਰਵਿਊ ਲਈ ਗਈ। ਅੰਤਮ ਨਤੀਜਾ 11 ਮਈ, 1982 ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਉਕਤ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਂ ਉਡੀਕ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਕੀਤੇ ਦਾਅਵੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ ਕਮ ਮਿਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਾਧੂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਭਰੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਾਧੂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। 8 ਮਈ 1982 ਨੂੰ ਉਕਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ 15 ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ ਇਕ ਹੋਰ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜੋ ਕਿ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਉਲਟ ਸੀ। ਨੂੰ ਦਰਖਾਸਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਪਰ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। 8 ਮਈ, 1982 ਦੇ ਵਾਧੂ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਜੋ ਕਿ ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ-3 ਹੈ, ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਸਾਮੀਆਂ ਪਿਛਲੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਤਾਜ਼ਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੀ। ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਨੁਸੂਚੀ P-3 ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਆਯੋਜਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤੇ 13 ਅਸਾਮੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿਰਫ 11 ਹੀ ਭਰੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਕੋਈ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਸਿਰਫ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਸਮਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ, ਅੰਡਰ ਸੈਕਟਰੀ ਦੇ ਹਲਫੀਆ ਬਿਆਨ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣਾ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਡੀਕ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਕੋਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ-2 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹ ਚੋਣ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀਆਂ 15 ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਮੰਗ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ 'ਤੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਤਾਜ਼ਾ ਅਸਾਮੀਆਂ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤੇ 13 ਅਸਾਮੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿਰਫ ਦੋ ਅਸਾਮੀਆਂ ਸਾਬਕਾ ਸੈਨਿਕਾਂ ਦੀ ਉਪਲਬਧਤਾ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਭਰੀਆਂ ਪਈਆਂ ਹਨ, ਜਿਸ ਲਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਨਹੀਂ। ਜਨਰਲ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਤੋਂ ਉਪਰੋਕਤ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਭਰਨ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਭਲਾਈ ਵਿਭਾਗ ਤੋਂ ਇਤਰਾਜ਼ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ"। ਇੱਕ ਇਤਰਾਜ਼ ਇਹ ਵੀ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਕੋਲ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ/annexure P. 3 ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਟਿਕਾਣਾ ਸਟੈਂਡ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਇਤਰਾਜ਼ ਵਿਟਾ ਕਿ ਉਕਤ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 6 ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਸਮਾਂ ਬੀਤ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਆਖਰੀ ਮਿਤੀ ਹੈ। 7 ਜੂਨ, 1982 ਨੂੰ ਅਨੁਬੰਧ ਆਈਡੀ 5 ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੂਰਾ ਗਈ ਸੀ।

(37) ਦੋਵਾਂ ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵੱਲੋਂ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਹੁਦਿਆਂ

Harjit Singh Sidhu and others v. State of Punjab and others
(Ujagdr Singh, J.)

'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਵਾਧੂ ਆਸਾਮੀਆਂ ਲਈ ਰੱਖੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚੋਂ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਉਡੀਕ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(38) ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਕਿ ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ. 2 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦ ਹਨ। 1 ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹਨਾਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਨਾਗਰਿਕ ਨੂੰ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਸਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ *ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਕੇਪੀ ਜੋਸਫ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (26)* ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਆਦੇਸ਼ ਨੇ ਸਾਬਕਾ ਫੌਜੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਅਸਲ ਫੌਜੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁੜ-ਰੁਜ਼ਗਾਰ 'ਤੇ ਕੁਝ ਲਾਭ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:

(39) *ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼ ਇੰਡੋ ਅਫਗਾਨ ਏਜੰਸੀਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ (27)* ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਯਾਤ ਵਪਾਰ ਨੀਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ:

"ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇਹ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਚਰਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਕੋਲ ਢੁਕਵੇਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਭਾਗੀ ਅਥਾਰਟੀਆਂ 'ਤੇ ਸਕੀਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ।"

(40) ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਿ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਆਦੇਸ਼ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵਿਆਪਕ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਥੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਆਦੇਸ਼ ਹਨ ਜੋ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਰਤੱਵ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਆਦੇਸ਼ ਸਾਡੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਘਟਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਖੋਹ ਸਕਦਾ ਹੈ

(26) 1973 (1) SLR 910.

(27) 1968 (2) ਐਸਸੀਆਰ 366, ਪੰਨਾ 377.

ਇਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ, *ਇੱਕ udi alteram partem* ਦੇ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਆਯਾਤ ਕੀਤਾ। ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਨੁਭਵੀ ਲੇਖਕ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:

“ਆਓ ਅਸੀਂ ਮਿਸਟਰ ਹੈਰੀਸਨ ਦੀ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਲਈਏ, ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਯੁੱਧ ਦਫਤਰ ਦਾ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਭਰਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਪੰਜ ਫੁੱਟ ਛੇ ਇੰਚ ਉੱਚਾ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਇੱਕ ਭਰਤੀ ਅਫਸਰ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਕੱਦ ਸਿਰਫ ਪੰਜ ਫੁੱਟ ਪੰਜ ਇੰਚ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿੰਗਜ਼ ਸਿਲਿੰਗ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ: ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਹੋਰ ਆਈਟਮਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਉਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਘੱਟ ਆਕਾਰ ਦੀ ਭਰਤੀ ਲਈ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਿਲਿੰਗ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਨਿਯਮ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਜੋ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਉਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ

ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਕਾਤਲਾਂ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਜਾਂ ਇਹ ਆਖਰੀ ਇੱਛਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਦੋ ਗਵਾਹ. ("ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕੁਦਰਤ ਅਤੇ ਸਰੋਤ" ਉੱਤੇ ਜੌਨ ਚਿਪਮੈਨ ਗੇ)।

ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਕੋਈ ਆਮ ਪੱਖੀ ਸਥਿਤੀ ਰੱਖਣ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਅਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਆਰਡਰ ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਤਨਖਾਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸੀ। ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਿਉਂ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਸਹੀ ਹੈ।"

(41) ਕੋਈ ਹੋਰ; ਕਾਰਨ!1 ਦੁਆਰਾ ਸਿੱਖਿਆ ਗਿਆ?' ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਉਡੀਕ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਪਰ ਤਕਨੀਕੀ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਅਤੇ ਇੰਟਰਵਿਊ ਵਿੱਚ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਮੈਰਿਟ ਸੂਚੀ ਕਮਿਸ਼ਨ ਕੋਲ ਉਪਲਬਧ ਸੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ 15 ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ ਨਾਵਾਂ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਮਿਸ਼ਨ ਜੋ ਚੋਣ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ, ਉਸਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਆਯੋਜਿਤ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਹੁਦਿਆਂ ਲਈ ਚੋਣ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਲਈ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨ ਵਿੱਚ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਮਿਤੀ 8 ਮਈ, 1982। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਰਕੂਲਰ ਅਨੁਸੂਚੀ P-2 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜਾਂ ਸਾਰੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਕਤ ਪੋਸਟਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਖਾਸ ਗਿਣਤੀ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ ਉਮੀਦਵਾਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਲਈ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਉਡੀਕ ਸੂਚੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੀ ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਐੱਲ.ਪੀ.ਏ. 1 ਅਗਸਤ, 1984 ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ। ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ ਉਪਰੋਕਤ ਸਟੇਅ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਵੱਲੋਂ 1984 ਦਾ ਨੰਬਰ 1950 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਸਿਵਲ ਮਿਸ ਸੈਲੇਨਿਅਸ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਿੱਤੇ ਸਟੇਅ ਆਰਡਰ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨਾ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਨੁਕਸਾਨ ਜਾਂ ਸੱਟ ਨਹੀਂ ਲੱਗੀ। ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਇਸ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਅਤੇ 13 ਜੂਨ, 1984 ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਕਿ ਸੁਖਪਾਲ ਸਿੰਘ ਰਤਨ ਨੇ ਇੰਟਰਵਿਊ ਵਿੱਚ ਵੀ ਯੋਗਤਾ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੋ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਹੇਠਾਂ ਸਨ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਚੋਣ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਕਤ ਹੁਕਮ ਅਗਲੀਆਂ

Harjit Singh Sidhu and others v. State of Punjab and others
(Ujagdr Singh, J.)

ਇੰਟਰਵਿਊਆਂ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਹ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਇਹ ਐੱਲ.ਪੀ.ਏ. ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(42) 1986 ਦੀ ਆਈਵੀ ਮੋਹਰ ਸੀ ਘੁਮਾਣ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ C InilCivil, tWrititPetition N. c666 9 ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਰਿੱਟ ਆਫ ਮੈਡਮਸ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜੋ ਰਿਜ਼ਰਵ ਪੌਡੋਟਸ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਅਤੇ ਡਿੱਗ ਰਹੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਭਰਤੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਭਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। 1 ਅਗਸਤ ਤੋਂ ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਿਨ ਟੈਂਡੇਟ ਆਫ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਦੇ ਕੋਟੇ ਤੱਕ। 1981 ਅਤੇ 14 ਜੂਨ, 1985 ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਉਡੀਕ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚੋਂ। ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਆਧਾਰ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ 1 ਅਗਸਤ 1981 ਨੂੰ ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਆਫ ਪੁਲਿਸ ਦੀਆਂ 9 ਅਸਾਮੀਆਂ, ਜੇਲ੍ਹ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੀਆਂ 3 ਅਸਾਮੀਆਂ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਇੰਸਪੈਕਟਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। 17 ਅਤੇ ਜੇਲ੍ਹ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੇ 6 ਤੱਕ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਏ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਾਰਚ 1985 ਵਿਚ ਇੰਟਰਵਿਊ ਹੋਈ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ 14 ਜੂਨ, 1985 ਨੂੰ ਚੋਣ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਆਫ ਪੁਲਿਸ ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ 17 ਅਤੇ ਜੇਲ੍ਹ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ 6 ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਪੁਲਿਸ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਕਿਸੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਨੰਬਰ ਸੀ

ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੋਸਟ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਨੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਕੇ ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਆਫ ਪੁਲਿਸ ਦੀਆਂ 101 ਅਸਾਮੀਆਂ ਭਰੀਆਂ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਦਾ ਵੇਰਵਾ (ਪਟੀਸ਼ਨ) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, 80 ਪ੍ਰਤੀ ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਿਨ ਟੈਂਡੇਟ ਆਫ ਪੁਲਿਸ ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ 20 ਫੀਸਦੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੇ ਰੈਂਕ ਤੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ 20 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਦੁਆਰਾ ਭਰਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। 25 ਅਸਾਮੀਆਂ ਸਿੱਧੀਆਂ ਭਰਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਭਰੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਇਨ੍ਹਾਂ 25 ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੇ ਕੋਟੇ ਨੂੰ ਭਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ 25 ਅਸਾਮੀਆਂ 14 ਜੂਨ, 1985 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਪਲਬਧ ਸਨ ਜਦੋਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਨਤੀਜਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਇਹ ਕੋਟਾ ਚੋਣ ਦੇ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਭਰਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਆਖਰਕਾਰ, ਸਿੱਖਿਆਰਥੀ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਐੱਲ.ਪੀ.ਏ. ਸ਼੍ਰੀ ਬੀ.ਐੱਸ. ਧਾਰੀਵਾਲ ਆਈ.ਪੀ.ਐੱਸ. ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਆਫ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਰਾਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਆਫ ਪੁਲਿਸ ਦੀਆਂ 17 ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਆਫ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਰੈਂਕ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀਆਂ 28 ਅਕਤੂਬਰ, 1983, 24 ਮਈ, 1984, 21 ਅਗਸਤ, 1984 ਅਤੇ 10 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1985 ਨੂੰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਲਈ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ 17 ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ ਸਾਰੀਆਂ ਮੰਗਾਂ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਕਮ ਮਿਸ਼ਨ ਨੇ 14 ਜੂਨ ਨੂੰ 17 ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ। 1985. ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਕੋਲ ਰੱਖੀ ਮੰਗ ਲਈ ਕੋਈ

ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਮੰਗ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਇਹ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਰਾਹੀਂ 20 ਅਸਾਮੀਆਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਭਰਤੀਆਂ ਜਾ ਚੁੱਕੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨਾਲ 9 ਹੋਰ ਕਵੀਆਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਪੱਤਰ-ਵਿਹਾਰ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ 29 ਅਸਾਮੀਆਂ 'ਤੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਆਫ ਪੁਲਿਸ ਦੀਆਂ 144 ਅਸਾਮੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਦਾ ਕੋਟਾ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ 17 ਦਸੰਬਰ 1986 ਦੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ ਮੰਗ ਰੱਖਣ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ 9 ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਭਰਨ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਮੁਕਾਬਲਾ ਕੀਤਾ ਟੈਸਟ ਗਲਤ ਸੀ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਜਵਾਬ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਸ੍ਰੀ ਜਤਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਫਲਾਹ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਇੰਸਪੈਕਟਰਾਂ ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਹਟਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਟੀ.ਟੀ.ਆਈ. ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੋਣ ਲਈ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਿਆ। ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ 12 ਮਈ 1980 ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਈ ਸੀ।

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਤੇ 1985 ਦੇ ਸੀ.ਡਬਲਯੂ.ਪੀ. ਨੰਬਰ 2939 ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ 5 ਅਗਸਤ, 1986 ਤੱਕ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ। 1984 ਦੇ ਐਲਪੀਏ ਨੰਬਰ 573 ਦੇ ਨਾਲ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ *ਬਨਾਮ ਸੁਭਾਸ਼ ਚੰਦਰ ਮਾਰਵਾਹ ਅਤੇ ਹੋਰ ਏਆਈਆਰ ਐਸਸੀ 2216* ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਲਟ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। V/e ਨੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਨਾ ਤਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭਰਨ ਲਈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਦੇ ਜਵਾਬ ਤੋਂ - ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਚਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਦੇ ਕੋਟੇ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿਰਫ 9 ਅਸਾਮੀਆਂ ਹੀ ਖਾਲੀ ਸਨ। ਇਹਨਾਂ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਭੇਜਣ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਕੋਲ ਕੇਸ ਚੱਕ ਰਿਹਾ ਸੀ।

(43) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਐਲਪੀਏ ਨੰ, 573 ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(44) 1986 ਦੇ ਸੀ.ਡਬਲਯੂ.ਪੀ. ਨੰਬਰ 6727 ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਹਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸਿੱਧੂ ਅਤੇ ਦੋ ਹੋਰਾਂ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਜੇਲ੍ਹ ਗ੍ਰੇਡ II ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ। (ਸਿਖਲਾਈ) ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਸਿੱਧੇ ਭਰਤੀ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਜਨਰਲ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਨ ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 3 ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀਆਂ ਦੀ ਉਲਟ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਨ। ਇਸਤਿਹਾਰ 1986 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 666 ਦੇ ਸਮਾਨ ਹਨ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ

Harjit Singh Sidhu and others v. State of Punjab and others
(Ujagdr Singh, J.)

ਆਫ ਪੁਲਿਸ ਅਤੇ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟਾਂ ਦੀਆਂ ਦੋਵਾਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੇਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਲ੍ਹ ਗ੍ਰੇਡ-2 ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟਾਂ ਦੀਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀ ਲਈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਾਬਕਾ ਸੈਨਿਕਾਂ ਲਈ ਰਾਖਵੀਂ ਸੀ। ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਆਫ ਪੁਲਿਸ ਦੀਆਂ 17 ਅਸਾਮੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ 4 ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀਆਂ ਲਈ, ਇੱਕ ਪੱਛੜੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਲਈ ਅਤੇ ਦੋ ਸਾਬਕਾ ਸੈਨਿਕਾਂ ਲਈ ਰਾਖਵੀਆਂ ਸਨ। ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਫਲ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 19 ਮਾਰਚ, 1985 ਵਿੱਚ ਸਰੀਰਕ ਤੰਦਰੁਸਤੀ ਟੈਸਟ ਅਤੇ ਇੰਟਰਵਿਊ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅੰਤਮ ਨਤੀਜਾ 14 ਜੂਨ, 1985 ਨੂੰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਜਨਰਲ ਮੈਰਿਟ ਵਿੱਚੋਂ ਲੜੀ ਨੰਬਰ 13 ਅਤੇ 14 ਵਿੱਚ ਆਏ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 3 ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀਆਂ ਲਈ ਰਾਖਵੀਂ ਸੂਚੀ ਦੇ ਲੜੀ ਨੰਬਰ 5 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ। ਜਨਰਲ ਕੈਟਾਗਰੀ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ 10, ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ 4, ਪੱਛੜੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਅਤੇ ਸਾਬਕਾ ਸੈਨਿਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਸੀਰੀਅਲ ਨੰਬਰ 13 ਅਤੇ 14 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਟੈਸਟ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰ: 3 ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀ ਮੈਰਿਟ ਸੂਚੀ ਦੇ ਲੜੀ ਨੰਬਰ 5 'ਤੇ ਸੀ। ਨੂੰ ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਆਫ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਿਰਫ 4 ਅਸਾਮੀਆਂ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀਆਂ ਲਈ ਰਾਖਵੀਆਂ ਸਨ। ਫਿਰ ਵੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਜੇਲ੍ਹ ਗ੍ਰੇਡ-2 ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਵੀ ਅਪਲਾਈ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਜੇਲ੍ਹ ਗ੍ਰੇਡ-2 ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਵਜੋਂ ਸਿਖਲਾਈ ਲੈ ਰਹੇ ਹਨ। ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਸਰਵਿਸ ਰੂਲਜ਼ 1959 ਦੇ ਨਿਯਮ 6 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ 80 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤਰੱਕੀ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ 20 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੋਟਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ *ਪਰਮਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸੰਧੂ ਦੇ ਕੇਸ* (ਸੁਪਰਾ) ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਅਸਾਮੀਆਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਰੋਟੇਸ਼ਨ 4:1 ਨੂੰ ਭਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਯਮ 1 ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 1986 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 666 ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਦਾਖਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ 15 ਮਈ, 1987 ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 666 ਦੇ ਨਾਲ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਰੱਖਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। 1986 ਦੀ ਅਤੇ ਉਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸਦੀ ਸੁਣਵਾਈ 1984 ਦੇ ਐਲਪੀਏ ਨੰਬਰ 573 ਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ।

(45) ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਲਗਭਗ 1986 ਦੇ ਸੀ.ਡਬਲਯੂ.ਪੀ. ਨੰ. 666 ਵਾਂਗ ਹੀ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ: 3 ਦਾ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਸ਼੍ਰੀ ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਓ.ਐੱਸ.ਡੀ. ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹਦਾਇਤਾਂ ਮਿਤੀ 22 ਮਾਰਚ, 1957 *ਸੁਖਪਾਲ ਸਿੰਘ ਰਤਨ ਦੇ ਕੇਸ* (ਸੁਪਰਾ) ਜਿਸ ਵਿਰੁੱਧ 1984 ਦਾ ਐਲ.ਪੀ.ਏ. ਨੰਬਰ 573 ਲਿਖਿਤ ਹੈ, ਵਿਚ ਚੰਗਾ ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਕਥਿਤ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਭਰਨ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਭੇਜੀ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਪ੍ਰੀ-ਪਰਿਪੱਕ ਸੀ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ 13 ਜੂਨ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ, 1985 ਅਤੇ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਾ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬੀਤ ਚੁੱਕਾ ਸੀ। ਹੋਰ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਭਰਨ ਲਈ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਸੂਚਨਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 1986 ਦੇ ਸੀ.ਡਬਲਯੂ.ਪੀ. ਨੰ. 666 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੂਜੇ

ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦੂਜੀ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਤੋਂ ਉਪਰ ਸਨ, ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਪਹਿਲੀ ਤਰਜੀਹ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਹੁਦਾ ਨਹੀਂ ਬਚਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਤਰਜੀਹ ਲਈ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਨੂੰ ਜੇਲ੍ਹ ਦਾ ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਸਾਮੀਆਂ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਖਰਚਿਆਂ ਦਾ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

(45A) 1987 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 9209 ਵਿੱਚ 9 ਮਾਰਚ, 1985 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਅਨੁਸਾਰ ਪੀਸੀਐਸ (ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸ਼ਾਖਾ) ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਰਾਹੀਂ 16 ਅਸਾਮੀਆਂ ਭਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਇਆ ਸੀ। 1984 ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜਾ 25 ਜੂਨ, 1985 ਨੂੰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ 1985 ਦੀ ਪੀ.ਸੀ.ਐਸ. (ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸ਼ਾਖਾ) ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਤੋਂ 16 ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਭਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ 16 ਜਨਵਰੀ, 1985 ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ। . ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ 9 ਮਾਰਚ, 1985 ਨੂੰ ਛਪਿਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਜੂਨ, 1985 ਵਿੱਚ ਹੋਣੀ ਤੈਅ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਰੋਲ ਨੰਬਰ 1408 ਮਿਲਿਆ। ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਇਹ 14 ਅਕਤੂਬਰ, 1985 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣੀ ਸੀ। ਦੁਬਾਰਾ ਇਹ ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸਤੰਬਰ 1987 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਪੀਸੀਐਸ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 16 ਤੋਂ ਘਟਾ ਕੇ ਸਿਰਫ 5 ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਇਹ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ 1984 ਦੇ ਇਮਤਿਹਾਨ ਵਿੱਚੋਂ 24 ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਸੇਧ ਕੀਤੀ ਸੀ ਪਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਸਹਾਇਕ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ ਸੋਧੇ ਗਏ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ 16 ਅਸਾਮੀਆਂ ਭਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ 1987 ਦੇ ਇਮਤਿਹਾਨ ਤੋਂ ਉਕਤ ਪੰਜ ਅਸਾਮੀਆਂ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ 16 ਅਸਾਮੀਆਂ ਭਰੀਆਂ ਜਾ ਸਕਣ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ 16 ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ 1986 ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਜ਼ਰੂਰੀ ਧਿਰ. ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਸਾਰੇ 40 ਸਿੱਧੇ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ (1984 ਦੇ ਇਮਤਿਹਾਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਪੀਸੀਐਸ (ਦੀਬੀ ਲਈ 24 ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ 16 ਸਹਾਇਕ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ) ਨੂੰ ਪੀਸੀਐਸ (ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸ਼ਾਖਾ) ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਉੱਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, - ਮਿਤੀ 18 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ। ਮਾਰਚ, 1986. ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 16 ਜਨਵਰੀ, 1985 ਨੂੰ 16 ਹੋਰ ਅਸਾਮੀਆਂ ਭਰਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ "ਸੇਵਾ ਨਿਯਮ" ਦੇ ਨਿਯਮ 14 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚੋਂ ਰਜਿਸਟਰ ਬੀ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਹੈ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਕੰਮ ਸਿਰਫ ਯੋਗਤਾ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਭੇਜਣਾ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੀਸੀਐਸ (ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸ਼ਾਖਾ) ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ 76 ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਜੁਲਾਈ 1985 ਵਿੱਚ 7 ਹੋਰ ਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਚੋਣ ਸੂਚੀ ਸਿਰਫ 83 ਨਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਪੁਰਜ਼ੋਰ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਵਾਧੂ 16

Harjit Singh Sidhu and others v. State of Punjab and others
(Ujagdr Singh, J.)

ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਸਲਾਹ ਤੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 1987 ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦਸੰਬਰ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਮੰਗ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੀਸੀਐਸ (ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸ਼ਾਖਾ) ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਸਿਰਫ 5 ਸੀ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ 24 ਦਸੰਬਰ, 1985 ਨੂੰ 16 ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਵਾਧੂ ਮੰਗ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਸੀ ਪਰ 1985 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 4538 ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੀ ਕਿਉਂਕਿ ਵਧੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਭਰਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਰਫੀਕ ਉਦੀਨ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਕਿਸੇ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ 16 ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ, ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਗਏ 37 “ਅਣਪਛਾਤੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ” ਤੋਂ ਬਿਹਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਇਹ ਸਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਵੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ 16 ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਖਿਲਾਫ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਅਸੀਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹਨਾਂ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 14 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ, ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਮੰਗੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਭਾਵਨਾ, ਸਬੰਧਤ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਨ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਉਲੰਘਣਾ ਹਨ। ਇਹ ਨਿਯਮ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੁਬਾਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: -

“14. ਨਿਯਮ 13 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਸਰਕਾਰ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰੇਗੀ 'ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ, ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਇਮਤਿਹਾਨ ਵਿੱਚ ਯੋਗ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਅਜਿਹੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।”

ਇਸ ਨਿਯਮ ਨੂੰ 16 ਨਵੰਬਰ, 1988 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸ਼ਬਦ “ਨਿਯਮ 13 ਅਤੇ 13-ਏ” ਸ਼ਬਦ “ਨਿਯਮ 13” ਦੀ ਥਾਂ ਬਦਲ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਰਕਾਰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟਰ 'ਬੀ' ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ। ਇਹ ਮੈਰਿਟ ਜੋ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਅੰਕਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਵਸਥਿਤ ਯੋਗ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਇਮਤਿਹਾਨ ਵਿੱਚ ਯੋਗ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਇੱਕ ਸੂਚੀ ਹੈ। ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਯੋਗਤਾ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਯੋਗ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਅੱਗੇ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਯੋਗਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਯੋਗ ਅਤੇ ਯੋਗ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ “ਮੈਰਿਟ” ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਅਸਾਮੀ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਮਿਆਰ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਸਿਰਫ ਉਹਨਾਂ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਉਸਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਅਹੁਦਿਆਂ ਲਈ ਯੋਗ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਿਰਫ ਉਹਨਾਂ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਇਹ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਨਿਯਮ 13 ਮੂਲ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ ਅਤੇ 1988 ਵਿੱਚ ਬਦਲੇ ਗਏ ਨਵੇਂ ਨਿਯਮ 13 ਅਤੇ 13-ਏ ਇਹਨਾਂ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਅਸਲ ਨਿਯਮ 13 ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਯੋਗੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਢੰਗ ਅਤੇ ਫਾਰਮ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਜਾਂ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਨਾਲ ਨੱਥੀ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਯਮ ਅੱਗੇ ਕੁਝ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀ

ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਰਜਿਸਟਰ B ਨੂੰ ਉਕਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 8 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਮ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ 7 ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੇਵਾ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤੀ ਇੱਥੇ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਨਿਯਮ 12 ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀਯੋਗੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਆਯੋਜਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਨਿਯਮ 12 ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਮੁਕਾਬਲੇ ਦੁਆਰਾ ਚੋਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਸੇਵਾ ਲਈ ਜਿਨੇ ਵੀ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਚੋਣ Go - vernalment ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਸਿਰਫ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀਆਂ - ਮਿਤੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀਯੋਗੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਆਯੋਜਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਯਮ ਇਹ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 14 ਵਿੱਚ "ਮੈਰਿਟ ਨਿਰਧਾਰਿਤ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਯੋਗ ਅਤੇ ਯੋਗ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਨੇ ਵੀ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਮੁਕਾਬਲੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਚੋਣ। ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਵਿਆਖਿਆ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸੇਵਾ ਲਈ ਸਾਰੀਆਂ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਮਿਸ਼ਨ (ਨਿਯਮ 4) ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਕਰਕੇ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਅੰਤਕਾ II ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਤੀਯੋਗੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦਾ ਆਯੋਜਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਉਹਨਾਂ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਭੇਜਦਾ ਹੈ ਜੋ ਚੁਣੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਫਿਰ ਰਜਿਸਟਰ ਬੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹਨਾਂ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਸਰਕਾਰ ਨਿਯਮ 18 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ 100 ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸਲੈਬ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰਜਿਸਟਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸੇਵਾ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਉਕਤ ਰਜਿਸਟਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਖਾਸ ਰਜਿਸਟਰ ਲਈ ਇੱਕ ਬੈਚ ਵਜੋਂ ਚੋਣ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ

Harjit Singh Sidhu and others v. State of Punjab and others
(Ujagar Singh, J. j)

ਨਿਯਮ , 19. ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਅਨੁਸੂਚੀ P2 ਵਿੱਚ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਸਹੂਲਤ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਲਈ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਟੈਟ ਟਿਊਟਰੀ ਅਤੇ ਬਾਈਡਿੰਗ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, Annexure P2 ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 3 320 ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ (3) ਅਤੇ ਧਾਰਾ (5) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸੰਸਦ ਜਾਂ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾ (5) ਦੇ ਅਧੀਨ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਨੂੰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਭਰੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। 'ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ' ਦੀ ਧਾਰਾ 16 ਅੱਗੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲਾਜ਼ਮੀ ਉਪਬੰਧ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਜੇਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਮੁੜ- ਸਿਫਾਰਸ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਾ ਕਰਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਹੈ ਜੋ ਕਮਿਸ਼ਨ ਕੋਲ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਸ ਦੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿਧਾਨਿਕ ਉਪਬੰਧ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸਰਕਾਰੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਅਨੁਸੂਚੀ P2 ਨੂੰ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਣਡਿੱਠ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਅਨੁਸੂਚੀ P2 ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਰਿੱਟ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ 14 ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਗਲਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਨਿਯਮ ਦੀ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਸ਼ਬਦ "ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਯੋਗਤਾ" ਅਤੇ ਇਹ ਸ਼ਬਦ "ਯੋਗ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ" ਸਾਰੇ ਮਹੱਤਵ ਗੁਆ ਦੇਣਗੇ ਅਤੇ ਬੇਲੋੜੇ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਜੇਕਰ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਇਹ ਇਰਾਦਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਨਿਯਮ ਦੀ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੀ ਹੁੰਦੀ। 8 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1985 ਦੇ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੰ. 3236, 3674, 4532, 4716, 4859, 5421 ਅਤੇ 5468 ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਨਿਯਮ ਦੇ ਪਹਿਲੂ ਵਜੋਂ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੀ.ਸੀ. ਮਿੱਤਲ , ਜੇ. ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ, - 1986, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਤਿੰਨ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਉਪਰੰਤ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵੱਲੋਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਅਸਲ ਮੈਰਿਟ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਘੋਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਮੈਰਿਟ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਇਹ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੈਰਿਟ ਸੂਚੀ ਦਾ ਅਰਥ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਤੇ ਯੋਗ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਲਈ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਦਬਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਯੋਗਤਾ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। . ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਯੋਗ ਅਤੇ ਯੋਗ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਚੁਣੇ ਗਏ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੇ ਗਏ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ।

(46) 1982 ਦੇ ਸੀਆਈਐਨ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰ.I 4759 &1 ਵਿੱਚ ਉਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ P2 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸਿੰਗਲ &ਜਜ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਉੱਡੀਕ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਮਿਆਦ ਦੇ ਤਕਨੀਕੀ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਅਤੇ ਇੰਟਰਵਿਊ ਵਿੱਚ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਮੈਰਿਟ ਸੂਚੀ ਕਮਿਸ਼ਨ ਕੋਲ ਉਪਲਬਧ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਅਲਟੀਮਾ ਟੈਲੀ . ਨੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਚੋਣ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ। ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਧਿਆਨ

ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿਚ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਭੇਜਣ ਲਈ ਜੋ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਿਆ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਇਸ ਲਈ, ਖਾਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ ਅਤੇ ਖਰਚੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

(47) ਵਰਿੰਦਰ ਪਾਲ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ 1988 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 4029 ਵਿੱਚ 1984 ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਲਈ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਭਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਨੂੰ ਲੈਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਇੱਕ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। 9 ਮਾਰਚ, 1985 ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ।

(48) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 1 ਮਈ, 1982 ਨੂੰ ਇੱਕ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਾ ਬਿਰਤਾਂਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੋ 92 ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ ਮੰਗ ਰੱਖੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਰੋਲ ਨੰਬਰ 6317 ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਡਬਲਯੂ. ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ 28 ਨਵੰਬਰ, 1984 ਨੂੰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 15 ਮਈ, 1985 ਨੂੰ ਵੀਵਾ ਵੇਸ ਟੈਸਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇੰਟਰਵਿਊਆਂ ਲਈਆਂ ਗਈਆਂ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਚੁਣੇ ਗਏ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦਾ ਅੰਤਿਮ ਨਤੀਜਾ 26 ਜੂਨ, 1985 ਦੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਹੋਇਆ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਪੀਸੀਐਸ (ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸ਼ਾਖਾ) ਵਿੱਚ 80 ਅਸਾਮੀਆਂ ਖਾਲੀ ਹਨ। ਸਾਲ 1978, 1979, 1980, 1981 ਅਤੇ 1982 ਦੇ ਦੌਰਾਨ। ਇਹਨਾਂ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ 40 ਨੂੰ ਸੂਚੀ 'ਬੀ' ਤੋਂ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਵਿੱਚੋਂ ਅਤੇ 40 ਹੋਰ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਭਰੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਸਨ। ਸਾਲ 1983, 1984 ਅਤੇ 1985 ਦੌਰਾਨ ਪੀਸੀਐਸ (ਈਬੀ) ਵਿੱਚ 35 ਹੋਰ ਅਸਾਮੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀਯੋਗੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੁਆਰਾ ਭਰੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ, ਤਹਿਸੀਲਦਾਰਾਂ, ਕਿਰਤ ਅਤੇ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸੇਵਾ ਅਤੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਵਿਭਾਗ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 22 ਮਾਰਚ, 1957 ਅਤੇ 11 ਜਨਵਰੀ, 1962 ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਅਨੁਸੂਚੀ PI ਅਤੇ P2 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 6 ਮਹੀਨਿਆਂ ਬਾਅਦ ਉਪਲਬਧ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਵਾਧੂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਵੀ ਉਸੇ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਤੋਂ ਭਰੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਹਨ। . ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, 9 ਮਾਰਚ, 1985 ਨੂੰ ਕੋਈ ਹੋਰ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 93 ਦੱਸੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹੀ ਅਸਾਮੀਆਂ 1984 ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਭਰੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਸਨ। 1985 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 3236 ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹੋਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਕੁਦਰਤ ਦੀ ਮਰਿਆਦਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੇਖ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ! ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ 1984 ਦੇ ਇਮਤਿਹਾਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ 21 ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਜਵਾਬ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਲਈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਭਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵਰਜਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। 9 ਮਾਰਚ, 1985 ਦੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਅਪਲਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਇੰਟਰਵਿਊ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਤੋਂ। ਸ਼੍ਰੀ ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਅੰਡਰ-ਸਕੱਤਰ, ਪੰਜਾਬ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਲਿਖਤੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 1984 ਦੇ ਇਮਤਿਹਾਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਮਈ, 1988 ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ

Harjit Singh Sidhu and others v. State of Punjab and others
(Ujagar Singh, J. j)

ਗਈ ਇਹ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਲਾਠੀਆਂ ਕਾਰਨ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਇਕ ਹੋਰ ਇਤਰਾਜ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ ਕਿ 1984 ਦੇ ਇਮਤਿਹਾਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 9 ਮਾਰਚ, 1985 ਦੇ ਇਕ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ 1987 ਵਿੱਚ ਇਕ ਨਵੀਂ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਲਈ ਗਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਲਿਖਤੀ ਅਤੇ *ਵੀਵਾ ਵਾਇਸ* ਟੈਸਟਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਫਲ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ। ਇਹ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ ਪੀਸੀਐਸ (ਈਬੀ) ਦੀਆਂ 16 ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ ਤਾਜ਼ਾ ਮੰਗਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ 16 ਜਨਵਰੀ, 1985 ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਅਨੁਸੂਚਿਤ RI ਹੈ, ਜੋ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਾਲ 1985 ਦੌਰਾਨ ਨਵੀਂ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਲਈ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਇਮਤਿਹਾਨ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸਾਲ 1987 ਵਿੱਚ 19 ਦਸੰਬਰ, 1987 ਤੋਂ 6 ਜਨਵਰੀ, 1988 ਤੱਕ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 1985 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 3236 ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ 93 ਦਾ ਵਾਧਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਕਮਿਸ਼ਨ, ਕਿ ਕੀ ਵਾਧੂ ਯੋਗ ਉਮੀਦਵਾਰ ਉਪਲਬਧ ਸਨ, ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਕੋਈ ਉਡੀਕ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਹੋਰ ਯੋਗ ਉਮੀਦਵਾਰ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ 9 ਮਾਰਚ, 1985 ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦਾ ਐਲਾਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰੀਖਿਆ 14 ਅਕਤੂਬਰ, 1985 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣੀ ਸੀ, ਪਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਅਚਾਨਕ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜੋ ਕਿ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਿਆ। *ਸਤਨਾਮ ਸਿੰਘ* ਬਨਾਮ *ਰਾਜ (28)* ਵਿੱਚ ਠਹਿਰਣ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਹੋਰ ਨਾਵਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜੋ ਕਥਿਤ 6 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਖਾਲੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਨਕਲ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਹੈ।

(49) ਇੱਕ ਸੰਜੀਵ ਕੁਮਾਰ ਪੁੱਤਰ ਸ੍ਰੀ ਚਮੇਲਾ ਰਾਮ ਨੇ ਆਰਡਰ 1 ਦੇ ਤਹਿਤ 1987 ਦੇ CWP 9209 ਵਿੱਚ 1988 ਦਾ ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ ਨੰਬਰ 9217 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ।

(28) 1985 ਦਾ ਸੀ.ਡਬਲਯੂ.ਪੀ ਨੰ. 4538,

ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਨਿਯਮ 10, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ 8 ਮਾਰਚ, 1985 ਨੂੰ ਪੀ.ਸੀ.ਐਸ. (ਈ.ਬੀ.) ਲਈ ਉਮੀਦਵਾਰ ਵਜੋਂ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵਜੋਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ 13 ਮਈ, 1987 ਨੂੰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਆਯੋਜਿਤ ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 24 ਮਈ, 1988 ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਇੰਟਰਵਿਊ ਲਈ ਗਈ ਸੀ। ਅੱਗੇ ਇਹ ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਾਹਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਹੈ। . ਦੀਵਾਨੀ ਫੁਟਕਲ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਕੇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਸੁਣਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, - 28 ਜੁਲਾਈ, 1988 ਦੇ *ਹੁਕਮ*, ਜੋ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(50) ਸਿਵਲ ਮਿਸ. 1988 ਦਾ ਨੰਬਰ 14863 ਇੱਕ ਗੁਰਦਾਸ ਸਿੰਘ ਵਾਲੀਆ ਦੁਆਰਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਅਤੇ 1984 ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨਾਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦੀਵਾਨੀ ਫੁਟਕਲ ਨੂੰ ਇਸ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ 8

ਦਸੰਬਰ, 1988 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ *ਰਾਹੀਂ*, ਮੁੱਖ ਕੇਸ ਨਾਲ ਵੀ ਉਠਾਉਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਗੁਰਦਾਸ ਸਿੰਘ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਿਵਲ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ: 4716 ਆਫ 1985 ਦਾਇਰ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, - *ਸਿਖਿਆਰਥੀ* ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ 8 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1986 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸੀ.ਡਬਲਯੂ.ਪੀ. 3236 ਆਫ 1985 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਉੱਪਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੁਖਮਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬੈਂਸ ਦੁਆਰਾ 1988 ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ ਨੰਬਰ 1150 (89 ਲਈ ਗਲਤੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ) ਮੁੱਖ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਲਈ ਉਸੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੇ ਨਾਲ ਤਾਂ ਜੋ 1986 ਦੇ ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ ਨੰਬਰ 14863 ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸਮਾਨ ਰਾਹਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਹ ਤਿੰਨੋਂ ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ 1987 ਦੇ CWP 9209 ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(51) ਉਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਹੋਣੇ ਹਨ। ਉਕਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬਣਾਈ ਰੱਖਿਆ। ਪ੍ਰਤੀਯੋਗੀ ਇਮਤਿਹਾਨ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਲਈ ਨਿਯਮ ਉਕਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤਿਕਾ II ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਇਸ ਅੰਤਿਕਾ ਦੀ ਧਾਰਾ (2) ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਯੋਗੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਲਈ ਯੋਗ ਹੋਣ ਲਈ ਨਿਯਮ 13-ਏ ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਦੁਆਰਾ ਰੋਕੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕੁੱਲ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੇ ਤਿੰਨ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਧਾਰਾ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਕੋਲ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਮਿਤੀਆਂ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਅਸਾਮੀਆਂ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਯੋਗ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਮੈਰਿਟ ਦਾ ਕ੍ਰਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਕਰਨੀਆਂ ਹਨ। ਉਹੀ ਸਿਧਾਂਤ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ

Harjit Singh Sidhu and others v. State of Punjab and others
(Ujagar Singh, J. j)

ਉਪਰੋਕਤ ਐਲਪੀਏ 573 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿਓ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਇਸ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(52) ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸੇਵਾ, ਕਲਾਸ II, ਨਿਯਮ, 1958 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਿਯਮ 4 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸੇਵਾ ਲਈ ਸਾਰੀਆਂ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਮਸ਼ਵਰੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 320 ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਨਿਯਮ 5 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦਾ 1/ I 3ਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਤਰੱਕੀ ਜਾਂ ਤਬਾਦਲੇ ਦੁਆਰਾ ਭਰਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। "ਸੇਵਾ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸੇਵਾ, ਕਲਾਸ II।

(53) ਪੰਜਾਬ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ (ਕਲਾਸ II) ਸੇਵਾ ਨਿਯਮ, 1984 ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ 4 ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸੇਵਾ ਲਈ ਸਾਰੀਆਂ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ ਅਤੇ "ਸੇਵਾ" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਪੰਜਾਬ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ (ਕਲਾਸ II) ਸੇਵਾ। ਸੇਵਾ ਉਪ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤੀ ਉਹਨਾਂ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਧੀਨ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਨਿਯਮ 9 ਲਈ ਰਜਿਸਟਰ 'ਏ', ਰਜਿਸਟਰ BI ਅਤੇ ਰਜਿਸਟਰ B-II ਨੂੰ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੁਖੀ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਨਿਯਮ 11 ਅਨੁਸਾਰ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ (ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸ਼ਾਖਾ) (ਕਲਾਸ I) ਵਿੱਚ ਜਿੰਨੇ ਵੀ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਭਰਤੀ ਲਈ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਯੋਗੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਲਈ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

(54) ਪੰਜਾਬ ਰੋਜ਼ਗਾਰ (ਕਲਾਸ I ਅਤੇ II) ਸੇਵਾ ਨਿਯਮ, 1963 ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਰੀਆਂ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਦੇ ਨਿਯਮ 9 ਅਨੁਸਾਰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਅਜਿਹੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸਿੱਧੀ ਨਿਯੁਕਤੀ, ਤਰੱਕੀ ਅਤੇ ਤਬਾਦਲੇ ਲਈ ਕੁਝ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।

(55) ਪੰਜਾਬ ਲੇਬਰ (ਕਲਾਸ II) ਸਰਵਿਸ ਰੂਲਜ਼, 1982 ਨੇ "ਸੇਵਾ" ਨੂੰ ਲੇਬਰ ਸਰਵਿਸ (ਕਲਾਸ II) ਸੇਵਾ ਵਜੋਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਦੇ ਨਿਯਮ 7 ਵਿੱਚ "ਸੇਵਾ" ਲਈ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਜੋ ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤਿਕਾ B ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅੰਤਿਕਾ ਬੀ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

(56) ਪੰਜਾਬ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਵਿਭਾਗ (ਰਾਜ ਸੇਵਾ, ਸ਼੍ਰੇਣੀ II) ਨਿਯਮ, 1956 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ 2 ਵਿੱਚ, ਕਲਾਸ (ਏ) "ਕਮਿਸ਼ਨ" ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵਜੋਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ "ਸੇਵਾ" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਵਿਭਾਗ (ਰਾਜ ਸੇਵਾਵਾਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀ

II) ਇਸਦੀ ਧਾਰਾ (f) ਵਿੱਚ। ਨਿਯਮ 55 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਵਿਧੀ ਸਹਿਤ ਭਰਤੀ ਅਤੇ ਕਰ ਅਫ਼ਸਰਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਕ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਅਫ਼ਸਰ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ (ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸ਼ਾਖਾ) ਅਤੇ ਸਹਾਇਕ ਸੇਵਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਭਰਤੀ ਲਈ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਰਵਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਤੀਯੋਗੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਖਾਸ "ਸੇਵਾ" ਵਿੱਚ, ਨਿਯਮ 5 ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅੰਤਕਾ ਬੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 7, ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੁੱਲ ਅੰਕਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਯੋਗ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਧਾਰਾ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵੀਂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਕਾਬਲਾ PCS (EB) ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ ਹੈ।

(57) ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਭਾਗਾਂ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਮੰਗ ਅਤੇ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਢੰਗ ਬਾਰੇ ਵੇਰਵੇ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਲਈ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਂਝੀ ਮੰਗ ਭੇਜੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਸਾਂਝੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਆਯੋਜਿਤ ਸਾਂਝੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਯੋਗ ਅਤੇ ਯੋਗ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਮੈਰਿਟ 'ਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਭਾਗ। ਉਪਰੋਕਤ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਾਰਜ-ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 10, 16 ਅਤੇ 17, ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਚੁੱਕੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਦਮਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਨਗੀਆਂ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮੰਗ ਭੇਜਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਮਿਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਨਿਜ਼ੀਨਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ (ਈਬੀ) (ਕਲਾਸ I) ਨਿਯਮ, 1976 ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦਗਾਰ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉੱਪਰ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਭਰਨ ਲਈ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਭੇਜਣ ਸਮੇਂ ਅਪਣਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹਦਾਇਤਾਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ ਜਿਸ ਲਈ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

(58) ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਪੰਜ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਸਿਰਫ਼ ਦੋ CWP's 1987 ਦੇ 9209 ਅਤੇ 1988 ਦੇ 4029 "ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ 1986 ਦੇ ਦੋ CWP's 666 ਅਤੇ 1986 ਦੇ 6727 ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। ਪੁਲਿਸ, ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਇੰਸਪੈਕਟਰਾਂ ਅਤੇ 1984 ਦਾ ਐਲਪੀਏ 573 ਬਲਾਕ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤ ਅਫ਼ਸਰਾਂ ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ,

ਵਿਜੇ ਕੁਮਾਰ **ਬਨਾਮ** ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਮੰਡੀਕਰਨ ਬੋਰਡ,
ਪੰਚਕੂਲਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (ਐਮ. ਐਮ. ਪੁੰਛੀ, ਜੇ.)

(59) ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਦੇ ਨਾਲ, ਸਾਰੇ 56 ਇਹਨਾਂ ਪੰਜ ਜੇਐਸਕੇਸਾਂ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ: -

- (1) 1984 ਦੇ ਐਲਪੀਏ ਨੰਬਰ 573 ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ ਅਤੇ 1982 ਦਾ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ 4759 ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ।
- (2) 1986 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 666 ਅਤੇ 6727, 1987 ਦੇ 9209 ਅਤੇ 4029 ਦੇ 1988 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ।

Harjit Singh Sidhu and others v. State of Punjab and others
(Ujagar Singh, J. j)

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਡਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ

ਐਮ.ਐਮ.ਪੁੰਡੀ ਅਤੇ ਉਜਾਗਰ ਸਿੰਘ ਜੇ.ਜੇ.

ਵਿਜੇ ਕੁਮਾਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ,

ਬਨਾਮ

ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਬੋਰਡ,
ਪੰਚਕੂਲਾ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਉਤਰਦਾਤਾ

ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 6456.

17 ਮਈ 1989

ਪੰਜਾਬ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਪ੍ਰੋਡਿਊਸ ਮਾਰਕੀਟ ਐਕਟ (1961 ਦਾ XXIII)- ਐੱਸ. 29 ਪੰਜਾਬ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਪ੍ਰੋਡਿਊਸ ਮਾਰਕੀਟਸ (ਆਮ) ਨਿਯਮ 1962- ਆਰ.ਐਲ. 6 ਅਤੇ 14(4)- ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸ (ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲ) ਨਿਯਮ, 1952- ਆਰ.ਐਲ. 7- ਐੱਸ. 29 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਰਡਰ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਦੰਡਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਸਿਰਫ ਸਿਵਲ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ - ਅਪਰਾਧੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਵਿਰੁੱਧ ਆਰ.ਐਲ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ 7 - ਦੋਹਰੇ ਖਤਰੇ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ - ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਐਮ.ਐਮ.ਪੁੰਡੀ, ਜੇ.

ਪੰਜਾਬ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਪ੍ਰੋਡਿਊਸ ਮਾਰਕੀਟ ਐਕਟ, 1961 ਦੇ ਸ. 29 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਹੁਕਮ ਚਰਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਦੰਡਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸ (ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲ) ਨਿਯਮ, 1952 ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ / ਇਹ ਕਰਮਚਾਰੀ। ਇਸ ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦਾ ਸਿਰਫ ਉਪਬੰਧ ਅਰਥਾਤ ਮਾਰਕੀਟ ਐਕਟ, ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਜਾਂ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਆਦਿ ਕਾਰਨ ਹੋਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿੱਤੀ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਜਾਂ ਕੁਝ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਤੋਂ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ R1 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ

ਹੈ। ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ 4(iv), ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਦੋਹਰੇ ਖ਼ਤਰੇ ਦੀ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਐਸ. 29 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਦੇਸ਼ ਸਿਵਲ ਦੇਣਦਾਰੀ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਅਣਗਹਿਲੀ ਅਤੇ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦੇ ਮੇਲ ਨਾਲ ਕੋਈ ਓਵਰਲੈਪਿੰਗ ਨਹੀਂ ਹੈ।
(ਪਰਾ ੫)